

- 1. Welkom**
- 2. Bidprentje (eventueel)**
- 3. Lied**
- 4. Ontsteken van de paaskaars**
- 5. Inleidend woord**
- 6. Gebed**
- 7. Lezing**
- 8. Psalm of gedicht**
- 9. Lied**
- 10. Overweging**
- 11. Stilstaan bij doop en eucharistie**
- 12. Voorbeden**
- 13. Slotvoorbede**
- 14. Collecte**
- 15. Lied tijdens de Collecte (b.v. Marialied)**
- 16. Gedicht**
- 17. Slotgebed**
- 18. Afscheid namens de familie**
- 19. Wegzending**
- 20. Slot Lied**

HANDLEIDING

In de avondwake wordt afscheid genomen van de overledene door familie, vrienden, bekenden en medeparochianen die hem/haar goed hebben gekend. De avondwake heeft daarom duidelijk een andere betekenis dan de uitvaart, welke meer is bestemd voor de naaste familie en vrienden.

In deze map staan diverse gebeden, lezingen, psalmen, gedichten en liedjes die in de avondwake gebruikt kunnen worden.

Door een lid van de werkgroep is of wordt een afspraak gemaakt om samen met de familie de dienst samen te stellen.

U ontvangt nu deze band, zodat u vooraf een indruk krijgt van de mogelijkheden en u misschien al een keuze kunt maken. De twee leden van de werkgroep maken samen met u bij hun bezoek de definitieve keuze.

U kunt het beste eerst een keuze maken uit de diverse gebeden en op het einde de psalmen, liedjes en eventueel gedichten uitzoeken.

Indien de familie er behoefte aan heeft kan op het podium een foto van de overledene geplaatst worden met daarbij een kaars. Dat kan eventueel ook de doop- of trouwkaars zijn.

De liedjes, het gebed bij 5, de lezingen en de psalmen, staan niet in deze handleiding.

Daarvoor dient u de bijgevoegde boekjes te gebruiken

De avondwake ziet er als volgt uit:

- # **Dit zijn vaste gebeden en staan in het boekje**
- x Deze staan afgedrukt in de handleiding.

1. Welkom
2. Bidprentje (eventueel)
- 3. # Lied.**
- 4. # Ontsteken van de paaskaars.**
5. Inleidend woord.
- 6. # Gebed.**
- 7. # Lezing met psalm.**
- 8. # Lied.**
9. x Overweging.
- 10. # Stilstaan bij Doop en Eucharistie.**
11. x Voorbeden met slot voorbeden.
- 12. # Collecte.**
 - # Lied tijdens de collecte.**
13. x Gedicht.
14. x Slotgebed.
15. x Wegzending.
16. # Lied.

Het is mogelijk dat door iemand van de familie de voorbeden,

*het gedicht of een ander gebed wordt voorgelezen.
Ook kunt u eigen voorbeden of een ander gedicht gebruiken.*

WELKOMSTWOORD (veelal door de werkgroep)

Wij zijn hier vanavond samengekomen om met gebed en zang, afscheid te nemen van ... die afgelopen ... is overleden op de leeftijd van ... jaar.
Morgen wordt van hem/haar afscheid genomen in de kring van naaste familie en goede bekenden.
Vanavond nemen ook anderen afscheid van hem/haar.
Hij/zij maakte deel uit van onze parochiegemeenschap, en het is dan ook dat we u namens de familie en de parochie welkom heten in deze avondwake.

WELKOMSTWOORD (veelal door de werkgroep)

We zijn hier vanavond bijeen in de naam van de Vader de Zoon en de Heilige Geest, Amen.

(Met velen bent) ... U bent vanavond naar deze parochiekerk gekomen om afscheid te nemen van.....

We heten u (mevrouw- mijnheer) NAMEN VAN NAASTEN-kinderen en kleinkinderen van harte welkom in deze avondwake, ook de familiede familiewelkom, de burens van, de mensen thuis die meeluisteren via de kerktelefoon, vrienden, kennissen, en U allen hier aanwezig die en zijn familie een warm hart toedragen van harte welkom.

(Persoonlijke invulling)

Laten wij ons samenzijn hier vanavond van waken en bidden zien als een uiting van genegenheid naaren naar elkaar toe.

We willen God vragen om ons nabij te zijn.

ONTSTEKEN VAN DE PAASKAARS 1

In het geloof, dat het licht de duisternis overwint,
en dat het leven sterker is dan de dood, zullen wij nu
de paaskaars ontsteken, die het symbool is van de verrijzenis
van Jezus Christus.

Moge dit licht onze dierbare .. verlichten en
voor ons die achterblijven,
tot teken van hoop zijn, dat wat van God komt
ooit weer tot God zal terugkeren.

PAASKAARS 2

Er brandt licht in ons midden,
licht van Pasen,
Licht van een mensenherder die door het dal van de dood
onze toekomst tegemoet leefde.
Met dat licht werd de naam van (..naam..) omgeven,
Toen hij/zij — gedoopt met water en heilige Geest —
in ons aller midden werd opgenomen.
Met dat licht van leven onderweg,
van leven over alle grenzen heen,
willen we zijn naam ook vandaag opgeven,

Kaars wordt aangestoken.

Licht en leven voor (naam..).
Moge hij/zij in vrede zijn,
zijn/haar naam in Gods hand geschreven
en als vuur voortlevend in de harten van de mensen.

PAASKAARS 3

We steken een kaars aan
omdat ieder mens wordt geboren
om licht en warmte door te geven,
om te spreken van liefde en geborgenheid
om te getuigen van gerechtigheid
mag het licht dat nu aangestoken wordt

en dat leefde in (..naam..) die wij nu gedenken
door ons wordt verder gedragen
als een licht dat verlicht
als een vuur dat warmte geeft.

DE PAASKAARS 4

In het geloof, dat het licht de duisternis overwint,
en dat het leven sterker is dan de dood, zullen wij nu de
paaskaars onsteken, die het symbool is van de verrijzenis
van Jezus Christus.

Moge dit licht onze dierbareverlichten en
voor ons die achterblijven,
tot teken van hoop zijn, dat wat van God komt
ooit weer tot God zal terugkeren

PAASKAARS 5

TEKEN VAN LEVEN

Wie leven gaf, zal leven vinden.
Aan die belofte houden wij ons vast,
aan woorden van Jezus Messias,
die zelf door nacht en dood
ons voorging naar toekomst en vervulling.
Met zijn licht – licht van Pasen en voltooid leven –
Omgeven wij de namen van hen
die in zijn spoor hun levensweg gegaan zijn.

Kaars wordt aangestoken.

Licht en leven voor (.....)
Moge hij/zij in vrede zijn.
Moge wat begonnen en gedaan werd,
Vervulling en voltooiing vinden.

7 KAARSEN

We zullen aan het licht van de paaskaars,
die het symbool van de verrijzenis is,
zeven kaarsen opsteken.
Zeven is het getal van de volkomenheid.
Het leven van moet in Gods ogen
van zo'n volkomenheid zijn geweest.
Moge dit licht Heer, dat van U komt, die het
licht zijt in onze duisternis, ons doen en laten
in de komende tijd verlichten om een leven te
leiden, vol vertrouwen en hoop.

De eerste vlam is de vlam van de liefde,
die het eerst en het belangrijkste is.
Want God heeft de liefde in het hart van...
en in het hart van de mensen gelegd.

De tweede vlam is de vlam van het leven,
het leven hier, het leven over de dood heen,
leven voor elkaar, eeuwig leven.

De derde vlam is de vlam van het licht,
het licht van de wereld, het ware licht.
Het licht in het donkere van dit grote verdriet,
het licht dat ons moge verlichten.

De vierde vlam is de vlam van de hoop,
de vlam van verwachting,
de vlam die wanhoop moge verdrijven.

De vijfde vlam is de vlam van het geloof,
die ziet, wat voor ons is verborgen,
die verder ziet dan de dood.

De zesde vlam is de vlam van het woord,
dat samenbrengt en troost.,
dat spreken doet en luisteren.

De zevende vlam is de vlam van de Geest,
van liefde en leven, van licht, hoop en vertrouwen,
die, alles in allen wil zijn; Onze Vader.

Wij geloven dat die in mensen zoveel van
God heeft gehouden, voor altijd gelukkig mag zijn bij God.

7 KAARSEN

We steken 7 kaarsen aan
7 kleine vuurtjes
7 lichtjes
ze zijn een teken van de warmte
die jij verspreide.

Licht van jouw liefde

Licht van je lachen

Licht van je zorgen

Licht van je werken

Licht van je wensen

Licht van je denken

Licht van jouw leven
Jouw leven met ons.

Moge jouw licht
ons blijven verlichten
en het eeuwige licht
verlichte jouw
zo zal licht
ons blijvend verbinden
en ons troosten
in donker en kou.

VOORBEDEN BIJ AANSTEKEN VAN DE ZEVENARMIGE KANDELAAR

Laten we nu samen bidden:

Hier brandt de paaskaars, het licht van Christus, in het geloof dat het licht de duisternis overwint en dat het leven sterker is dan de dood. Met dit licht ontsteken wij na elk gebed een van de zeven kaarsen.

De eerste vlam is de vlam van de liefde die het eerste en de belangrijkste is, want God is liefde en liefde is God.

Als wij verdrietig zijn en als we denken dat er niemand is die om ons geeft en naar ons luistert, laat ons dan merken dat er altijd wel iemand is die van ons houdt

De tweede vlam is de vlam van het leven, het leven hier, het leven straks, leven voor elkaar, het eeuwig leven.

We denken aan de natuur, de tuin en de bloemen waar (.naam..) zo van hield en aan de eendjes bij de gracht die we met hem gingen voeren.

De derde vlam is de vlam van het licht, het licht in de wereld, het ware licht, het licht in de nacht dat allen verlicht.

Wij denken aan iedereen die zich inzet voor zijn medemens, hen licht en warmte brengen als dat nodig is. Wij zijn dankbaar voor alle mensen die altijd klaar staan en naar ons luisteren.

De vierde vlam is de vlam van de hoop, de vlam van verwachting, die de wanhoop verdrijft.

Wij hopen dat (.naam nabestaanden..) niet te lang verdrietig zal blijven, dat we haar weer aan het lachen kunnen maken en dat er veel mensen zullen zijn die hem/haar niet zullen vergeten.

De vijfde vlam is de vlam van het geloof, die ziet wat wij niet zien, die verder ziet dan de dood.

Wij geloven dat we elkaar zullen kunnen helpen om de lege plek die (.naam..) achterlaat te kunnen aanvaarden en dat we elkaar kunnen troosten als we het even niet meer zien zitten

De zesde vlam is de vlam van het woord, dat samenhangt en vertroost, dat spreken en luisteren doet.

Wij hopen dat (naam nabestaande..) kracht zal vinden in haar/zijn geloof. Dat ze/hij tot God kan bidden als ze/hij het moeilijk heeft en troost vinden in de liedjes die we vandaag met elkaar zingen.

De zevende vlam is de vlam van Zijn Geest, die alle vorige vlammen samen brengt, van liefde en leven, van het licht van hoop en geloof en van troost die alles in allen wil zijn.

Wij weten dat (.naam..) trots was op zijn/haar gezin. Dat hij/zij blij was met de hechte band die wij met elkaar hebben. We vinden het fijn dat we (.naam nabestaande..) kunnen helpen waar we dat kunnen.

7 KAARSEN

We zullen aan het licht van de paaskaars,
die het symbool van de verrijzenis is,
zeven kaarsen opsteken.
Zeven is het getal van de volkomenheid.
Het leven van moet in Gods ogen
van zo'n volkomenheid zijn geweest.
Moge dit licht Heer, dat van U komt, die het
licht zijt in onze duisternis, ons doen en laten
in de komende tijd verlichten om een leven te
leiden, vol vertrouwen en hoop.

De eerste vlam is de vlam van de liefde,
die het eerst en het belangrijkste is.
Want God heeft de liefde in het hart van...
en in het hart van de mensen gelegd.

De tweede vlam is de vlam van het leven,
het leven hier, het leven over de dood heen,
leven voor elkaar, eeuwig leven.

De derde vlam is de vlam van het licht,
het licht van de wereld, het ware licht.
Het licht in het donkere van dit grote verdriet,
het licht dat ons moge verlichten.

De vierde vlam is de vlam van de hoop,
de vlam van verwachting,
de vlam die wanhoop moge verdrijven.
De vijfde vlam is de vlam van het geloof,
die ziet, wat voor ons is verborgen,
die verder ziet dan de dood.

De zesde vlam is de vlam van het woord,
dat samenbrengt en troost.,
dat spreken doet en luisteren.

De zevende vlam is de vlam van de Geest,
van liefde en leven, van licht, hoop en vertrouwen,
die, alles in allen wil zijn; Onze Vader.

Wij geloven dat die in mensen zoveel van
God heeft gehouden, voor altijd gelukkig mag zijn bij God.

INLEIDEND WOORD 1

Het wordt avond en nacht
en het wordt stil, opdat wij luisteren.
Luisteren met ons hart,
nu een stem niet meer gehoord wordt
en ogen gesloten zijn.
Wij spreken een naam uit: (.....)
Met die naam weten wij een levensverhaal verbonden
dat ook ons verhaal is;
een leven verbonden met dat van velen.
Samen zien wij om naar gisteren,
naar dagen die wij deelden in lief en leed.
Maar samen mogen wij ook uitzien naar morgen.
Want de duisternis gaat voorbij
en het waarachtige licht schijnt reeds.
Mensen onderweg zijn we,
die herinneringen met zich meedragen,
maar ook een leven vol verwachtingen.

INLEIDEND WOORD 2

Veel van het leven verwachten en dan sterven:
wij begrijpen het niet.
En velen zullen met ons zeggen:
"Er is een goed mens gestorven".
Waarom moeten goede mensen sterven?
Vanuit ons aanvoelen zouden wij goede mensen
altijd bij ons willen houden.
Want in de nabijheid van goede mensen
worden wij zelf goed en mild.
Goede mensen zijn een weldaad, een zegen,
zo maar gekregen van God.
We voelen immers allen aan
dat de diepste bestemming van een mens
- zijn geluk en zijn vreugde - gelegen is,
in de omgang met elkaar,
in het goed zijn voor elkaar.
In dit uur willen we dankbaar zijn
voor alle goedheid die we van deze overledene hebben ontvangen.
En wij bidden hier in deze kerk
ook voor de familie, zo zwaar beproefd.
Gelovige mensen moeten elkaar vasthouden
in liefde en genegenheid,
vooral in de uren van leed en verdriet.
Daarom zijn we hier bijeen.
En wij richten ons met onze vragen tot God,
die ons bemint en die wij liefhebben.

INLEIDEND WOORD 3

Samengekomen in de avond spreken wij een naam uit:

(.....)

en zien we terug op een mensenleven.

Dagen en jaren met hun lief en leed
trekken in onze herinnering voorbij.

Wij spreken een naam uit,
en een stem klinkt na in ons midden;
woorden en gebaren waarin iemand zich uitsprak,
komen weer tot leven.

Daartoe is ons dit kleine uur stilte gegeven:

Dat wij — nabij aan elkaars gemis en vragen —
niet aan de vergetelheid prijsgeven.

Daartoe komen wij ontvankelijk samen:

dat wij recht doen aan een leven,
geleefd in ons midden,
met ons gedeeld in goede en kwade dagen.

Daartoe komen wij samen:

dat wij recht doen aan die ons naar de toekomst voorgingen;
van hun leven leven wij, zij baanden ons wegen naar morgen.

INLEIDEND WOORD 4

Een mens wordt geboren, ongevraagd.

Een mens leeft een tijd en moet sterven
zonder zijn leven ook maar iets te verlengen.

Wat is dat leven, dat verloopt tussen wieg en graf?

Er zijn blije dagen

die ons hart vervullen met dankbaarheid
en waarop wij ten diepste weten
dat het leven heerlijk is en mooi,
de moeite waard

En altijd zal er vreugde zijn
als we vriendschap ondervinden van medemensen.

Er zijn ook droeve dagen

die ons hart vervullen met bitterheid.

Dagen waarop we ons gekwetst voelen
en elkaar niet verstaan.

Soms zijn we ook ziek,
het gaat ons niet meer zoals voorheen.
Stilaan beseffen we dat het einde nabijkomt.

In blijde en droeve dagen
mag de mens zich keren tot God,
die de grond is van zijn bestaan.

Om de familie te troosten

bij het verlies van

en om te bidden voor hem/haar
zijn we naar deze kerk gekomen.

INLEIDEND WOORD 5

Wij zijn hier samen om te bidden
voor onze dierbare overledene
Wanneer iemand sterft die wij van nabij kennen
en die ons lief is geworden,
dan worden we stil.
De dood draagt immers in zich een groot geheim
Dat wij mensen niet kunnen doorgronden.
Wij begrijpen niet
waarom geliefde mensen van ons af worden genomen.
In ons hart is droefheid en verslagenheid.
We zouden u, familie en vrienden,
zo graag willen helpen en troosten.
Toch beseffen wij hoe moeilijk dit is
omdat we het gemis niet kunnen teniet doen.
Het leven wordt ons gegeven,
het leven wordt ons ontnomen.
In deze avondwake willen we ons richten tot God,
in wiens handen ons leven geborgen is.
God wil ons sterken en steunen
opdat wij in dit (pijnlijke) verlies
staande zouden blijven.

INLEIDEND WOORD 6

Het is stil geworden om ons heen,
nu een stem niet meer gehoord wordt en ogen gesloten zijn.
Droeve dagen zijn het nu onze handen een leven los moeten laten
dat daaraan ooit werd toevertrouwd.
Maar als iemand jouw naam uitspreekt,(. .naam..)
klinkt jouw stem in ons midden na, en gaan je woorden,
gaat de taal van je vriendschap weer voor ons leven.

(...naam...),
wonder van licht en leven voor haar/zijn ouders, (vrouw, kinderen en
kleinkinderen)
warmte en vriendschap
voor mensen die met zijn/haar leven verbonden waren,
weggenoot van velen
die hier samengekomen zijn, om haar/hem uitgeleide te doen.

INLEIDEND WOORD 7

Bij een zelfdoding

Het leven van de mensen
wordt ons in deze wereld vaak te mooi voorgesteld.
Men wil ons de indruk geven:
"Geluk is eenvoudig te verwerven
en voor iedereen weggelegd".
Wie echter dieper kijkt,
weet dat het leven niet zo is.
Mensen gaan soms hun eigen weg, moeizaam en alleen,
ook al zijn ze omringd door de beste zorgen.
Zij moeten door een donkere tunnel
en weten niet of er aan de overkant
een licht is dat uitkomst biedt.
Ze zitten diep in de put, gevangen in zichzelf
en hoe graag ze ook zouden willen leven
zoals de andere mensen, het lukt hun niet.
De dagen van vertwijfeling
zijn talrijker dan die vreugde en hoop.
Soms is de wil om te sterven groter
dan het verlangen om te leven.
Niemand kan de mens doorgronden:
zijn leven niet, zijn sterven niet.
Wij geloven dat wij in Gods hand zijn geborgen.
Laat ons samen zijn en ons gebed
een troost zijn voor hen die treuren
bij dit pijnlijke verlies.

INLEIDEND WOORD 8 (jongere)

... (naam)..., een kind aan ons gegeven.
Een kind is een belofte, toekomst in ons midden, wonder van leven.
Maar een kind is ook een kwetsbaar wonder,
dat wij — met al wat in ons leeft — wilden behouden.
Want leven is een wonder, dat groter is dan wijzelf.
En toekomst gaat verder dan de tijd van dagen en jaren.

Met (naam ouders ..) zeggen wij:
(...naam...), onze handen konden je niet meer vasthouden, maar wel
onze harten.
Daar zul je blijven wonen, ook nu je gestorven bent.
Sinds jij in ons leven kwam,
Zijn onze dagen warmer en milder geworden
en je blijft ook nu met ons meegaan.
Dat zeggen wij in de avond, nu het stil wordt,
opdat wij luisteren met ons hart
naar wat een kind
ook zonder woorden, ons zeggen kan.

Wij geven niet aan de vergetelheid prijs,
maar waken en zijn met ons hart bij een mensenkind
dat we ooit op handen mochten dragen.
Een mensenkind — zegt ons hart —
dat ons nu is voorgegaan
naar een toekomst, groter dan wijzelf.

INLEIDEND WOORD 9

(na een lang ziekteproces)

Het bericht van ...'s dood
heeft ons allen pijn en droefheid bezorgd.
Ergens weten we dat zijn/haar strijd om te leven
hopeloos was.
Soms hebben we daarom vrede in onszelf.
Zo is het misschien beter zeggen we dan.
Maar op volgend moment komen soms vragen in ons op:
Waarom hij/zij? Waarom nu al, waarom zo?
Maar tegelijk weten we dat deze vraag
ons geen antwoord geeft.

We zijn nu op deze plaats van rust en bezinning.
We willen en ook onszelf
in Gods liefde en barmhartigheid aanbevelen.
Alleen bij Hem zijn we uiteindelijk veilig.

Nadenkend en bidden moge er vanavond
toch iets van licht over ons komen.

INLEIDEND WOORD 10

(Jeugdige)

Het is absurd,
het is onaanvaardbaar
dat zo weinig, één fataal moment
een eind maakte
aan zo'n veelbelovend jong leven.
Ineens is de wereld koud en leeg
en niets zal nog ooit hetzelfde zijn
nu hij/zij er niet meer is.
Het is alsof we allemaal een beetje sterven,
alsof op dit moment ook ons leven stukt.
We kunnen niet en willen ook niet vooruit,
want morgen is één, groot donker gat.
Het liefst zouden we terug gaan naar gisteren,
toen alles nog goed was,
maar gisteren is voorbij, een droom voor altijd.
Als wij uit die droom ontwaken,
zal hij er niet meer zijn
en blijkt het leven zelf een nachtmerrie geworden.
Alles in ons schreeuwt uit protest
tegen het zinloze van deze dood.
We kunnen niet en we willen niet,
maar we moeten hem/haar loslaten voor altijd.
Het onherroepelijke van dat moment is nu gekomen,
nu we hier bijeen zijn
om elkaar daarin nabij te zijn.

GEBED

GEBED 1

- V. Laat ons bidden;
mensen uit aarde zijn wij,
ongewis onderweg in de tijd,
levend gisteren en vandaag
hoe zal het morgen zijn?
- A. *Maar Gij die ons maakte,
hebt onze namen in uw hand geschreven
Uit aarde hebt Gij ons opgeheven,
ons geroepen naar uw licht,
ons naar U toe geschapen.
Wie zal u weerhouden te voltooien
Wat Gij ooit in ons begonnen zijt?*
- V. Uw mensenvolk noemt Gij ons
en in Jezus, uw gezalfde,
hebt Gij al uw woorden waargemaakt.
In hem die door nacht en dood
ons vooring naar leven,
zijt Gij, 'God met ons' geworden.
- A. *Blijf onwille van Hem met ons meegaan.
Doe ons uw trouw ervaren
bij nacht en ontij, in goede en kwade dagen.
En laat ons, aan dood en duisternis voorbij,
vrede vinden in uw huis, waar ruimte is voor velen.*
- V. Want zijn naam is 'Ik zal er zijn'
En; 'God met ons'.
Bondgenoot is Hij voor mensen
Die Hij tot leven riep en op weg deed gaan.
- A. *Laat ons uw nabijheid ervaren als het avond wordt.
Als wij los moeten laten wat ons bindt aan hier en nu.
Ga met ons mee door de nacht tot waar de morgen daagt
van uw nieuwe hemel en aarde.
Amen.*

GEBED 2

- V. Laat ons bidden;
een wereld, nog onvolkomen,
waarin mensen nog kwetsbaar zijn
en waar, in elk lied nog onvervuld verlangen doorklinkt,
in die wereld wonen wij.
Maar in die wereld woont ook de vriendschap.
Zij bewoog een leven dat wij nu los moeten laten,
maar niet vergeten.
Van binnen uit gedreven gaan mensen tot elkaar
en zoeken in elkaars ogen warmte.
die mensen tot mensen maakt.
Waar Gij dit verlangen in ons leven houdt.
Gij die mensen naar elkaar hebt toe geschapen,
kunnen wij in toekomst geloven.
Houd ons gaande, wees ons genadig.
- A. *Wees nabij aan ons gemis,
nu een stem niet meer gehoord wordt
en ogen gesloten zijn.
Laat vriendschap die we deelden,
in ons voortbestaan
en hou de namen in ons levend
van allen die met ons de weg van vrede gingen.
Laat hen voorgoed wonen in uw land,
waarnaar we nog onderweg zijn.*
- V. Laat hen wonen in uw land van morgen,
waar ons laatste lied van verlangen
gehoor en weerklank vindt.
Want uw hart is bij mensen
aan wie Gij leven en liefde toevertrouwt.
Wie daarin deelt, zal – naar uw woord –
leven en liefde vinden.

LEZINGEN

LEZING 1

De dood is als een groot mysterie

De dood is voor ons allen een groot mysterie.
Machteloos staan wij aan een sterfbed
Treffend komt in de volgende lezing tot uiting
hoe de mens worstelt met deze levensvraag.

Wij lezen uit het boek Job.

Een mens, geboren uit een vrouw,
leeft maar korte tijd
en zorgen kent hij, zonder eind.
Zijn levensdagen zijn niet meer dan een bloem,
die ontluikt en verwelkt,
als een vluchtige schaduw die voorbijgaat.
Het getal van zijn dagen is bepaald
en aan zijn leven is een grens gesteld
die hij niet overschrijdt.
Voor een boom is er nog hoop:
zelfs gekapt kan hij nog uitbotten
en opnieuw in bladeren schieten.
Al worden zijn wortels oud in de grond,
als hij water krijgt loopt hij weer uit.
Maar sterft een mens: het is gedaan
Geeft hij de geest: hij is er niet meer.
Ach God, wanneer bepaalt Gij het tijdstip van mijn dood?
Wanneer zult Gij aan mij denken?
Als Gij de mens na zijn dood doet herleven,
dan zou ik al de dagen van mijn leven wachten,
tot mijn beurt is om te sterven.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, Gij gunt ons het licht van onze ogen,
Gij hebt onze geboorte gewild.
Niet voor de dood hebt Gij ons gemaakt,
maar om te leven naar U toe van ganser harte.
Geeft ... nieuw en eeuwig leven
en leid hem/haar binnen in uw land.
Wij vragen het U door Christus, onze Heer.

LEZING 2

Alles heeft zijn tijd

Er gebeuren in het leven zoveel dingen
die de mens tot nadenken kunnen brengen.
Maar velen hollen maar door
en beseffen de diepte van het leven niet.
De volgende bijbellezing
blijft stilstaan bij alles wat de mens overkomt.

Wij lezen uit het boek Prediker.

Alles gebeurt op tijd en uur,
zo gaat dat hier in deze wereld.
Het leven erven en sterven, zaaien en maaien,
treuren en troosten, rouwen en trouwen:
alles heeft zijn tijd.
Er is een tijd van weten en een tijd van vergeten,
een tijd van tederheid, een tijd van eenzaamheid,
een tijd van kiezen, een tijd van verliezen.
Er is een tijd van brood, er is een tijd van nood.
Ja, alles gebeurt op tijd en uur:
zwijgen en spreken, liefhebben en haten,
oorlog en vrede, dood en leven.
Wat bereikt een mens met al zijn slaven en draven?
Ik kwam tot het inzicht,
dat alles wat God doet, voor altijd blijft.
God heeft het zo beschikt
dat de mensen ontzag voor hem hebben.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, wij zijn moedeloos en opstandig
en weten niet waarom alles gebeurt.
Toch geloven wij dat Gij alles ten goede leidt
en dat niets tevergeefs gebeurt.
Wij vertrouwen deze overledene aan U toe.
Wat Gij doet, houdt altijd stand;
wat Gij geeft, kan niemand tenietdoen.
Blijf ons zo nabij, alle dagen,
tot in de eeuwen der eeuwen.

LEZING 3

God is barmhartig voor de mens.

Vaak staan we in bewondering voor alles
wat een mens tot stand heeft gebracht.
Plotseling wordt hij ziek,
hij wordt in bed gelegd
en van het ene ogenblik op het andere
is hij helemaal overgeleverd
aan de zorg van anderen.
Dan beseft de mens dat hij niet veel is
en dat hij bescheiden door het leven moet gaan.

Wij lezen uit het boek van Jezus Sirach.

Wat is een mens en waartoe dient hij?
Voor een mens is 100 jaar heel veel.
In vergelijking met de eeuwigheid zijn die paar jaren
slecht een druppel water in de zee,
een korreltje zand op het strand.
De Heer heeft daarom geduld met de mensen
en stort over hen zijn barmhartigheid uit.
Hij ziet en weet dat het einde van de mens ellendig is.
Daarom biedt hij rijkelijk verzoening.
De barmhartigheid van een mens gaat uit naar zijn buurman.
Maar de barmhartigheid van God gaat uit naar al wat leeft.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, allen die zich zwak en kwetsbaar voelen,
Vinden bij u vertroosting en sterkte.
Kom naar ons toe als lijden en dood ons treft,
als de dagen traag aan ons voorbijgaan
en de toekomst zonder uitzicht is.
Genees ons van alle kwalen,
wees de rots van ons vertrouwen.
Dit vragen wij U door Christus, onze Heer.

LEZING 4

Liefde geeft eeuwig leven

In het aanschijn van de dood
zien we hoe betrekkelijk en voorbijgaand dingen zijn.
Eer en macht, geld en goed, roem en rijkdom
betekenen dan niets meer.
Op zijn reis naar het eeuwige leven
neemt de mens niets anders mee dan de liefde,
waarmee hij van God en de mensen heeft gehouden.
De volgende lezing gaat, hierop in.

Wij lezen uit de brief van de apostel Johannes

Vrienden, wij zijn overgegaan van de dood naar het leven.
Wij weten het omdat we onze medemensen liefhebben.
Een mens zonder liefde is nog in het gebied van de dood
en heeft het eeuwig leven niet in zich.
En wat de liefde is
hebben wij geleerd van Christus:
Hij heeft zijn leven voor ons gegeven.
Dus zijn we ook verplicht ons leven te geven voor onze medemensen.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, in de aanschijn van de dood
zien we dat wij meer liefde hadden kunnen geven.
Wij bleven onder de maat.
Kom onze zwakheid te hulp,
vermeerder ons geloof en onze liefde.
Laat ons, al goed doende, onze weg gaan
om zo op de avond van ons leven
U te ontmoeten van aangezicht tot aangezicht.
Wij vragen het U door Christus, onze Heer.

LEZING 5

Zie ik maak alles nieuw

Nu we de stem niet meer zullen horen
van deze overledene,
nu hij/zij niet meer zal binnenkomen,
ons niet meer zal toelachen,
een hand geven of gewoon naast ons zitten,
lijkt het alsof alles voorgoed voorbij is.
Nochtans blijft de mens dromen van geluk en leven.
In God wordt deze droom werkelijkheid.

Wij lezen uit het boek van de Openbaring

Ik, Johannes had een visioen.
Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem,
van God uit de hemel neerdalen.
Zij zag er schitterend uit,
zoals een bruid verschijnt voor haar man.
Toen hoorde ik een machtige stem die riep van de troon:
'Zie hier Gods woning onder de mensen!
Hij zal bij hen wonen.
Zij zullen zijn volk en Hij zal hun God zijn.
Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen
en de dood zal niet meer zijn,
geen rouw, geen geweene, geen smart zal er zijn,
want al het oude is voorbij'.
En Hij, die op de troon was gezeten, sprak:
'Zie, ik maak alles nieuw'.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, ons hart is nu vervuld met tranen en droefheid.
Wij hopen op leven
en zie, wij staan oog in oog met de dood.
Gij hebt eeuwig leven beloofd
aan allen die U lief hebben.
Vervul dan uw belofte, nu wij onze dierbare overledene
toevertrouwen aan uw barmhartigheid
door Christus, onze Heer,

LEZING 6

Kom tot mij die uitgeput zijt.

Hoe dichter en intensiever wij
met onze overleden geleefd hebben,
hoe heviger de pijn die brandt in ons hart.
Onze zorgende handen voor hem/haar vallen nu stil.
Wij dragen de zware last van het gemis.

Wij lezen uit het evangelie volgens Matheüs

In die tijd zei Jezus:
Alles is Mij door mijn Vader in handen gegeven.
'Kom dan tot Mij, gij allen die uitgeput zijt
en onder lasten gebukt gaat.
Ik zal u rust en verlichting schenken.
Neem mijn juk op uw schouders
en leer van Mij:
Ik ben zachtmoedig en nederig van hart.
Zo zult gij rust vinden,
want mijn juk is zacht en mijn last is licht'.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

Barmhartige God, Gij belooft ons troost en vrede
en telkens weer schenkt Gij ons de zekerheid
dat wij U geborgen zijn.
Kom ons tegemoet,
leer ons uit onszelf te treden
om zachtmoedig en nederig van hart
U en de mensen te dienen.
Laat ons zo de nabijheid van uw Rijk ervaren.
Door Christus, onze Heer,
Amen.

LEZING 7

Blijf bij ons, want de avond valt.

Teleurgesteld en ontmoedigd gaan we onze weg,
nu ons hart vervuld is van verdriet.
Wie gaat met ons een eindweegs mee,
want de tocht is lang
en onze ogen staren verward in de verte.

Uit het evangelie volgens Lucas

In die tijd - na Jezus' kruisdood en begrafenis -
waren twee van zijn leerlingen op weg naar Emmaüs
Zij spraken met elkaar
over alles wat er met Jezus gebeurd was.
En terwijl ze zo aan het praten waren,
kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee.
Maar zij herkenden Hem niet.
Nu sprak Jezus tot hen:
'Moest de Messias niet lijden en sterven
om in zijn heerlijkheid binnen te gaan?'
Dan begon Hij hun uit te leggen
wat er over de Messias in de hele Schrift stond.
Zo kwamen ze aan bij het dorp waar ze heengingen,
maar Jezus deed alsof Hij verder moest.
De leerlingen drongen bij Hem aan en zeiden:
'Blijf bij ons,
want de avond valt en de dag loopt ten einde'
Toen ging Jezus binnen om bij hen te blijven.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

*Blijf bij ons, Heer,
want de avond valt en de dag loopt ten einde.
Blijf bij ons, nu wij bedroefd en zonder uitzicht
de weg alleen moeten gaan.
Blijf bij ons met uw woord van leven,
treed bij ons binnen
en verwarm ons hart met uw troost en uw genade.
Gij die nu leeft in de eeuwen der eeuwen.*

LEZING 8

Ik ben de verrijzenis en het leven

Als een goede vriend sterft
gaan we naar de familie toe.
Ook Jezus ging naar het sterfhuis
van zijn vriend Lazarus.
De woorden die Hij daar gesproken heeft,
richt Hij nu tot ons,
die treuren om dit verlies.

Uit het evangelie volgens Johannes.

Zodra Martha, de zuster van Lazarus, hoorde dat Jezus op komst was, ging ze hem tegemoet en zei: 'Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn.' Jezus zei haar: 'Uw broer zal verrijzen' Martha antwoordde:

'Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis op de laatste dag'

Jezus zei haar:

'Ik ben de verrijzenis en het leven.

Wie in mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven. Geloofst Gij dit?'

Marta zei tot Hem: 'Ja, Heer, ik geloof.'

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

Barmhartige God, in het leven dragen wij het sterven mee.
Voor de dood is niemand veilig.
Ook Jezus, uw Zoon, is gestorven, maar eveneens verrezen.
Op zijn woord geloven wij
dat Hij de verrijzenis en het leven is
voor ons en voor deze overledene.
Laat ons geloof niet verkleinen
omwille van dit pijnlijke verlies.
Wij vragen het U door Jezus, onze Heer.

LEZING 9

Wie zijn leven verliest, zal het vinden.

Uit onze beste momenten weten wij allen
dat wie zich in liefde weggeeft,
daardoor zelf een beter mens wordt.
Waarom zou deze waarheid plots onwaar worden
bij de totale wegschenking van onszelf, die de dood is?
Is liefhebben niet sterven aan zichzelf
De natuur kan ons veel leren over sterven om te leven.
Het is de weg van het graan.

Uit het evangelie volgens Johannes.

In die tijd nam Jezus het woord en zei:
'Een graankorrel blijft maar een graankorrel,
als hij niet in de aarde valt en sterft.
Maar als hij sterft hij rijke vrucht voort.
Wie zijn leven veilig wil stellen, zal het verliezen.
Maar wie zijn leven prijsgeeft,
zal het behouden en eeuwig leven.
Nu ben ik bedroefd,
want mijn uur van sterven is aangebroken.
Wat zal ik zeggen: Vader, red Mij uit dit uur?
Maar daarom ben ik juist tot dit uur gekomen.
Vader, toon Mij uw heerlijkheid.'

Onze Vader,... Wees Gegroet,...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust
en het eeuwige licht verlichte hem/haar;
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, de natuur leert ons
dat in sterven leven besloten ligt.
Gij hebt in ons uw woord van liefde gezaaid
en Gij geeft het de dauw van uw genade
zodat het kan gedijen.
Wij geloven dat deze mens
die gedaan heeft wat liefde doet,
gestorven is aan zichzelf.
Doe hem/haar opstaan uit de dood
om te leven in uw liefde voor altijd.
Wij vragen het U door Christus, onze Heer.

LEZING 10

Ik ga een plaats voor u bereiden

De laatste avond dat Jezus op aarde leefde,
gaf Hij de leerlingen zijn testament mee
Zijn heengaan uit deze wereld
was dan ook niet zonder betekenis.

Uit het evangelie volgens Johannes

Het paasfeest was op handen.
Jezus wist dat zijn uur gekomen was
om uit deze wereld naar de Vader te gaan.
Nu gaf hij Hij zijn leerlingen een bewijs van liefde
tot het uiterste toe.
Nadat hij de voeten van zijn leerlingen had gewassen
zei Jezus tot hen:
'Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.
En als Ik ben heengegaan
en een plaats voor u heb bereid,
kom Ik terug om u op te nemen bij Mij,
opdat ook gij zult zijn waar Ik ben.
Dan zult gij Mij zien, want Ik leef en ook gij zult leven.
Op die dag zult ge weten
dat Ik in de Vader ben en gij in Mij en Ik in U.'

Onze Vader,... Wees Gegroet,...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust
en het eeuwige licht verlichte hem/haar;
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

God, onze Vader,
Gij hebt uw Zoon macht gegeven voor alle mensen
om eeuwig leven te schenken.
Wij vragen U: bestendig uw woord en belofte.
Laat hem/haar die overleden is,
vertoeven in uw stralend licht
en genieten van uw liefdevolle aanwezigheid.
Bewaar allen die achterblijven, in uw naam
opdat ze mogen erkennen en belijden:
Jezus Christus is de Heer,
die leeft in de eeuwen der eeuwen.

LEZING 11

Wat is het eeuwige leven?

In elke mens leeft een hevig verlangen naar eeuwig leven vooral op dagen dat hij geluksmomenten kent.

Wij willen immers het geluk,
dat broos en kortstondig is, vasthouden.
Wie kan ons bestendig geluk geven?
Wie kan ons eeuwig leven schenken?

Uit het evangelie volgens Johannes.

Toen Jezus tijdens het laatste avondmaal afscheid nam van zijn vrienden, zei Hij:
'Vader, het uur is gekomen.
Verheerlijk uw Zoon.
Gij hebt Hem macht gegeven
om eeuwig leven te schenken
aan allen die, Gij Hem hebt toevertrouwd.
En dit is het eeuwige leven,
dat de mensen U van harte kennen,
de enige en ware God,
en Jezus Christus die Gij gezonden hebt.
Heilige Vader, bewaar in uw Naam
allen die Gij Mij gegeven hebt,
opdat zij één mogen zijn zoals wij.

*Onze Vader,... Wees Gegroet,...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust
en het eeuwige licht verlichte hem/haar;
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.*

God, onze Vader,
Gij leidt alles ten goede
voor wie zijn vertrouwen stelt op U.
Wij hebben niets te vrezen want ons lot is veilig in uw hand.
Geef dat wij ons nooit voor U schamen
maar uw naam oprecht belijden voor de mensen,
zodat wij erfgenamen worden van uw belofte.
Door Christus onze Heer.

Lezing: parabel van de panfluit

De Panfluit

Er was eens een boom, een onbekende boom, ergens langs de waterkant, geplant door niemand weet nog wie. Hij leefde daar breeduit, met veel takken. Hij droeg de forse stem van de wind of de doodse stilte van de avondlucht.

's Winters was het leven kaal en zwiepend in de harde wind en met Zijn twijgen als toe geklemde vuisten, vol nieuwe beloften, stond hij daar maar te wachten, tot het weer lente werd.

Ga je gang, knipoogde de voorjaarszon, en zijn takken liepen weer uit en schoten bloesem, uit ingehouden leven.
Het was een lust voor de ogen!

En als dan de zomer kwam, maakte die boom een donkere hand, gevuld van schaduw, gratis voor iedereen, en soms een paraplu tegen de stromende regen.

Zo leefde de boom met al zijn takken, jaar in jaar uit, zijn krachten verbergend en weer ontplooiend, op en neer in telkens vier seizoenen, maar... op zekere dag kwam er een mens, iemand gewapend met een kapmes.

De takken hielden van louter schrik het ruisen in.
Er was geen ontkomen meer aan:
de mooiste tak werd afgesneden en meegenomen naar het huis van de mens, een dode tak, voorgoed uit het leven weggesneden, weggevallen uit de schaduw van velen, Onopvallend en straks natuurlijk stomweg vergeten.
Wat betekent immers een tak aan een hele boom?
Drie dagen later was die mens opeens weer terug, en de boom stond windstil van doodsangst met al zijn takken; wie treft het lot vandaag?

Maar kijk, de mens ging zitten, aan de voet van de boom en... hij blies op de afgesneden tak, die hij zijn panfluit noemde.
Hij speelde een lied en de boom verstond het zo:
horen jullie mij??

Ik leef, ik leef!! Meer dan ooit tevoren. Ik leef, ik zing, ik fluit!!

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

Lezing (uit het boek spreuken)

Een sterke vrouw wie zal haar vinden?
Zij is zoveel kostbaarder dan alle bezit.
Voor het hart van haar man is zij de veilige haven.
Zij geeft hem rust, geen onrust.
Haar handen zijn een wonder van voortdurende zorg.
Haar geest is wakker en gericht naar de toekomst.
Zij verwerft rijkdom en kan delen met hen die in nood zijn.
Zij vindt vreugde in het leven , maar mensen in verdriet weet zij te troosten.
Waar zij verschijnt herleeft het gezelschap.
Haar kinderen zijn fier op hun mama.
Haar man gelukkig om haar.
Er zijn veel vrouwen in de wereld naar wie we opkijken.
Maar geen zoals zij.
Bevalligheid is nog niet alles en schoonheid is zo tijdelijk.
Maar dat zij, diep in haar hart, haar geloof liefheeft.
Dat maakt haar zo enig.
Daar ligt het geheim van de sterke vrouw.

Onze Vader Wees Gegroet ...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust,
en het eeuwige licht verlichte hem/haar
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.

OVERWEGING 1

Ze zeggen dat je gestorven bent,
en dat is ook zo.
Je handen hebben de onze
en de dingen om je heen losgelaten.
Je kijkt niet meer door het raam
naar het weer van vandaag.
Je luistert niet langer als ergens een deur opengaat
en je zegt niet meer; Kom binnen.
Je zegt de woorden niet meer die je
-met jouw stem en jouw ogen-
vroeger altijd zei.
Het is stil geworden om je heen.
Maar toch horen wij je nog spreken,
en zien wij met gesloten ogen wat je deed,
toen je nog gaande en staande bij ons was.

Nee, je zou pas echt dood zijn,
als wij je konden vergeten
en als je weggewist uit ons geheugen,
ons niet meer bij zou staan
met raad en daad van toen.
Dat doe je dus nog
als we over jou verhalen vertellen:
hoe je het leven en de mensen zag
en wat je doen zou als je voor de vragen stond
waar wij voor komen staan.

Nee, alles is nog niet voorbij,
je leeft nog in onze verhalen over jou.
Onze handen kunnen je niet meer vasthouden,
maar wel onze woorden en de ogen van ons hart.
En daar zul je leven tot eens alles is volbracht
in een nieuwe hemel en aarde.

OVERWEGING 2

Het leven is ondanks alles zinvol.

Nu wij getroffen worden
door het heengaan van deze medemens,
komt uit ons hart een protest tegen de dood.
Het is de ervaring van ieder mens,
waar hij niets tegen kan doen.
Spontaan immers ervaren wij het leven
als niet zinloos.
De dood komt ons voor als een werkelijkheid
die niet bij het leven schijnt te horen.
Na een leven van werken en zorgen,
van graag iemand een plezier doen,
van samen lijden en pijn dragen
en ook veel vreugde aan elkaar beleven,
zeggen wij:
"Neen, het kan niet
dat de dood het einde is".

We geloven dat dit diep verlangen van de mens
een antwoord krijgt in God.
En nu onze handen niets meer kunnen doen
voor deze overledene,
vertrouwen wij hem/haar toe aan Gods handen.

*Onze Vader,... Wees Gegroet,...
Heer geef hem/haar de eeuwige rust
en het eeuwige licht verlichte hem/haar;
dat hij/zij ruste in vrede.
Amen.*

Heer onze God,
het kan niet zijn dat de dood het einde is
en dat wij leven om te sterven.
Neen. voor allen die op U wachten
zijt Gij een goede en betrouwbare God.
Gij verlaat ons niet
in het uur van onze dood.
Gij geeft ons eeuwig leven.
Laat deze overledene overgaan
van de dood naar het leven.
Wij vragen het U
door Christus onze Heer.
Amen.

OVERWEGING 3

Ook morgen zal de zon opgaan,
maar dan zullen we zonder jou verder moeten.
Het zal zomer en winter zijn,
de wind zal waaien met zijn geheimen uit verten,
de regen zal de aarde drenken als weleer
en we zullen er zonder jou doorheen moeten.
Maar jouw naam zullen we bij weer en wind met ons meedragen.
Al wat in je leeft en je dreef,
zal dan het onze geworden zijn.
Want meer dan ooit spreek je nu tot ons hart
en in stille uren ben je ons meer nabij
dan woorden kunnen zeggen.

Blijf tot ons spreken,
als wij denken aan dagen die wij deelden,
opdat jouw verlangens vervuld worden
in een wereld waarin vrede
de ene mens leidt naar de ander;
opdat jouw verlangens vervuld worden
in het werk van onze handen
en door de woorden die wij zullen spreken
zoals je dat van vrienden verwachten mag.

Jij, wiens bestaan verweven was met het onze,
zult daarin verder leven,
jouw stem niet verwaaid,
jouw woorden niet uitgewist,
jouw vragende, sprekende ogen niet vergeten.

En leef voort daar waar ook wij eens zullen wonen,
als alle woorden zijn gezegd
en "vrede die alle begrip te boven gaat,
onze harten en gedachten zal behouden".

OVERWEGING 4

Blijf niet omzien.

Dat zou hij/zij dit uur tot ons zeggen,
als hij/zij nog eenmaal tot ons spreken kon.

Blijf niet omzien naar mijn leven van dagen hiervóór,
maar volg de richting

waarin mijn ogen ooit een weg naar toekomst wezen.

Bouw maar verder aan de wereld van morgen.

Dat zou hem/haar in dit uur ter harte gaan.

Want niet voor zichzelf leefde hij/zij,

maar voor nieuwe levens,

die ooit aan het zijne/hare werden toevertrouwd.

De wereld van morgen,

we hopen er met zijn/haar vertrouwen in onderweg te zijn.

We hopen er de taal van openheid en verwachting te spreken
die hij/zij als de zijne/hare zou herkennen.

We hopen er met daden waar te maken

wat zijn/haar woorden ooit in ons hebben opgeroepen.

Dan zal die wereld van morgen

ook zijn/haar wereld zijn.

Leef in ons voort,

jij, die ons nooit bond aan gisteren en vandaag,

maar wegen voor ons openhield

tot voorbij de horizon.

De wereld van morgen in ons midden,

het zal ook jouw wereld zijn.

OVERWEGING 5

Jongere

'n Mens heeft niet veel jaren nodig
om iemand te worden,
iemand te zijn,
betekenisvol voor anderen, onvergetelijk.
'n Mens heeft niet veel jaren nodig
om gemist te worden, node gemist.

Drie jaren zijn het geweest,
zesendertig maanden,
ruim duizend dagen,
waarin Hij openbaar leefde,
die Jezus van Nazareth.
Drie jaar, drieëndertig jaar in totaal,
waren voldoende om deze mens,
deze jonge man eeuwenlang en nog steeds
te doen leven in harten van tientallen generaties
en miljarden mensen.

Wat was er dan zo wonderlijk,
zo uitzonderlijk aan deze mens, deze medemens,
Die Jezus van Nazareth heette?
Het antwoord is even simpel als onbegrijpelijk.
Hij was liefde.
Hij leefde uit en van en naar de liefde.
En dat is, zegt Sint-Jan, God.

OVERWEGING 6

(Jongere)

Is de dood het einde? Je moet alles loslaten,
mensen met wie je verbonden was,
dingen waaraan je gehecht bent.
De dood hoort niet thuis in het leven van een jongere.
De dood overkomt alleen anderen, nooit ons.
Denken over de dood is denken over het heengaan van anderen.
We leven maar eens,
en als je jong bent, spring je anders om met het leven.
En plotseling staat hij daar toch,
als een jong mens sterft, een vriend of vriendin.
We worden er stil van,
we staan machteloos,
verdriet, tranen, opstandigheid, waarom?
De dood is altijd een spelbreker
en toch is het een zekerheid voor iedereen.
De dood is rechtvaardig!
Niet om te kopen met geld of macht
of wetenschappelijke kennis.
Een teken van hoop is er alleen voor gelovige mensen.

'Heer God, uw hand in mijn hand
en al wordt mijn leven ook afgebroken,
al sterft mijn hart,
dan bent U de toekomst die op mij wacht.
Ik ben bij U geborgen

Hoe moet je je dat voorstellen?
Ik weet het niet,
maar ik geloof erin!

OVERWEGING 7

Dankbaarheid voor dit leven.

Nu de dood van deze (jonge) mens
ons zo diep raakt,
gaan onze gedachten en gevoelens
vaak alleen naar het gemis
dat niet te noemen is.
En toch moeten wij - met tranen in de ogen -
dankbaar zijn voor dit (jonge) leven.
Elke dag, elk uur
dat hij/zij op deze wereld geleefd heeft,
was de moeite waard.
Met dankbaarheid denken wij nu
aan al die fijne momenten
die ... ons geschonken heeft,
zijn (haar) woorden die ons blij maakten,
de goedheid die hij/zij uitstraalde.
Daarom willen wij vandaag God danken.
En laten wij — zolang wij hier tijd krijgen —
op onze beurt niet ophouden elkaar goed te doen.

God,
Gij schenkt mensen aan elkaar om gelukkig te zijn.
Wij danken U voor alles
wat ... voor ons betekend heeft
en nog voor ons betekent.
Gij laat niets verloren gaan van deze (jonge) mens.
Integendeel, Gij maakt hem /haar nieuw.
Geef ons dan de kracht en de moed
om met een gebroken hart
elkaar lief te hebben,
zoals Jezus Christus, onze Heer.

OVERWEGING 8

Leer de dagen naar waarde schatten.

In het leven van elke dag
wordt er vaak een beroep op ons gedaan.
Er moet zoveel gedaan worden.
Zo hollen wij dan van het een naar het ander.
Wij hebben de indruk geleefd te worden
in plaats van zelfbewust te leven.
En plots vallen we stil:
de dood heeft van heel dichtbij zijn gezicht laten zien.
Wij vragen ons af waarom dit hollen? ,
Waarom was er niet meer tijd
om gewoon de mensen nabij te zijn,
om naar hen te luisteren en hen te ontmoeten?
God heeft ons de dagen gegeven
opdat wij ze naar waarde zouden schatten.
Elke dag is ons gegeven en gegund
om mensen nabij te zijn.
Wij bidden in dit uur van scheiden
dat wij tijd maken om stil te staan bij elkaars verdriet.

God,
Gij hebt in ons hart geluk gelegd,
niet om voor onszelf te houden,
maar om het te delen met elkaar.
Geef dat wij onze dagen naar waarde schatten,
nu onze ogen vervuld zijn met tranen
en de tijd traag aan ons voorbijgaat.
Laat ons goed zijn en zonder ophouden goeddoen.
Wij vragen het U door Christus, onze Heer.

OVERWEGING 9

De dagen dat we samen onderweg waren,
lijken voorbij;
iemand's stem wordt niet meer gehoord,
zijn/haar hand zal ons niet meer groeten
en de blik van zijn ogen
zal de onze niet meer kruisen.

Dat is waar, zijn/haar stem wordt niet meer gehoord,
maar zijn/haar woorden klinken in ons leven na.
En wat zijn/haar ogen ons ooit zeiden,
zal niemand ons ontnemen.

Je lijkt nu ver weg,
jij die onze dagen en onze wegen deelde.
Maar ergens ben je dichterbij dan ooit.
Want in stilte die je nu omgeeft,
komt — als wij luisteren —
meer dan ooit tot leven
alles wat je ooit voor ons had willen zijn,
alles wat je ooit tot ons hebt willen zeggen.
En zo blijf je in alles wat we ooit
van jou ervaren en begrepen hebben,
onvergeten met ons meegaan.

En we blijven je naam op handen dragen,
je weisprekende leven dankbaar ter harte nemen,
tot eens, zo hoop je wellicht,
alle leven voltooid en alle vrede volkomen zal zijn.
Want zo ruimdenkend was je wel.
Misschien worden wij het ook,
want wat je was en met je ogen zei,
zal ook na vandaag ruimte bij ons vinden;
ons leven doorgistend blijft het met ons meegaan.

OVERWEGING 10

Leven in het aanschijn van de dood.

Wij leven dag in dag uit.
Er is de zorg voor huis en tuin, voor brood op tafel,
voor alles wat we nodig hebben.
Er is ook het leven voor elkaar: lief en leed delen,
soms in goedheid, soms ook in bitterheid en tweedracht.
Zo is het leven van de mensen.
We vinden dat heel gewoon, gaan er vaak niet diep op in.
Dan horen we het droeve nieuws:
Hij (zij) is in het ziekenhuis opgenomen
en hij (zij) is opgegeven.
Plots verandert heel ons leven.
In het aanschijn van de dood
kijken we heel anders tegen het leven aan.
Dingen die we voorheen zo belangrijk vonden,
waar we ons aan ergerden en over opwonden,
worden volstrekt ondergeschikt.
Kleine dingen waar we zo vaak
achteloos aan voorbij zijn gegaan, krijgen grote waarde:
tijd maken, luisteren, een eenvoudig gebaar.
We leven intenser en bewuster.
We zouden alles willen doen
om onze zieke een teken van onze liefde te geven.
Geplaatst voor de dood, zien we elkaar zoals God ons ziet.
In zijn barmhartige liefde, zijn we geborgen.

God, getroffen door de dood,
krijgen we een heel andere kijk op het leven.
Wij peilen naar de diepte, naar wat leeft in ons hart.
Wij hadden bewuster kunnen leven.
Laat dit streven ons ten diepste raken,
zodat wij oog krijgen
voor alles wat het leven zin en betekenis geeft.
Laat ons zien zoals Gij ziet,
niet naar het uiterlijke, maar naar het hart.
Wij vragen het U door Christus onze Heer.

OVERWEGING 11

Sterven van een demente.

Het leven van deze overledene
kende de laatste jaren een zware beproeving.
Wij mensen, zijn begiftigd met verstand en vrije wil.
De hoogste en mooiste gaven
die we van God ontvangen hebben.
We vinden dat normaal en gewoon.
Mensen spreken ons aan en we geven antwoord.
Vrienden tonen ons hun vriendschap
en we kunnen onze dankbaarheid uiten.
Toch moeten we vaststellen
dat ook deze gaven kunnen wegebben.
We zouden nog zo graag contact hebben
en op dit verlangen komt geen antwoord.
Wij willen het goede voor hem (haar)
die wij innig liefhebben
en we weten niet
of wij nog zijn (haar) hart kunnen bereiken.
Dit brengt een groot verdriet en gemis mee.
De ware liefde toont zich
in de hardnekkige trouw aan deze gekwetste mens,
waarin Jezus ons zijn eigen gelaat laat zien.
De liefde is sterker dan de dood.

God,
Gij hebt de mensen begiftigd
met uw rijkste gaven.
Ook als de krachten afnemen
en ons verstand is verzwakt,
willen we niet met U breken.
Want Gij doorgrondt het hart van elke mens
en kent zijn eenzaamheid en kwetsbaarheid.
Roep hem/haar bij zijn haar/naam,
opdat hij/zij antwoord geeft
en ten volle kan leven in uw en onze liefde.
Wij vragen het U, door Christus onze Heer.

OVERWEGING 12

(wanneer iemand plotseling is weggerukt)

Je hebt ons niet meer kunnen groeten.
er was geen laatste woord,
geen brief die je achterliet om te zeggen dat je van ons hield
of hoe wij verder moeten zonder jou voortaan.
Je stem niet meer gehoord en je ogen voorgoed gesloten.

En wat ons rest is alleen nog maar herinnering.
Maar daarin zul je dan ook léven.
En onvergeten zul je zijn,
als in verhalen jouw naam wordt genoemd
en als wij luisteren naar stilte
waarin voorbijgevoerde woorden tot ons blijven spreken;
je blijft met ons meegaan ons leven lang.

En dan zijn er nog verhalen
over toekomst voorgoed:
dat voltooid zal worden wat ooit broos begonnen werd.
Het klinkt nog zo ver.
Maar als het wonder van je lieve leven mogelijk was
en alle vriendschap die ons hart verwarmde,
moet ook die andere wereld mogelijk zijn.
Ik weet, nog zijn we kwetsbaar onderweg;
ongewis zijn de uren en dagen van ons leven.
Maar zou je, tot volkomenheid genezen,
mogen leven voorbij grenzen
die wij nog moeten overschrijden.
"Wie leven gaf", staat immers geschreven,
"zal leven vinden".
En eens, wanneer ook wij moeten loslaten
wat ons bindt aan hier en nu,
Zullen we elkaar herzien met nieuwe ogen.

OVERWEGING 13 (kind)

Een leven begint broos en kwetsbaar.
Begin dat vraagt om de behoedzaamheid van liefde
die roept het in ons op, een kind.

Als ogen verwonderd opengaan,
spreken zij verwachting uit
dat het bij ons thuis mag zijn,
dat kind in ons midden,
en dat het warmte zal vinden van ogen en handen
en van stemmen om zich heen.

Een kind roept het vermogen in ons op
dat wij in liefde behoedzaam worden
ruimte scheppen naar toekomst
en meegaan, een kleine hand in de onze.

In een kind dat voorbijgaat,
is de hemel onder ons,
een handvol licht,
ogen waarin herkenning glanst.
En ons leven zal nooit meer zijn als ooit daarvóór.
Want jij was er, kind van ons.
Wat jij in ons opriep,
zal in ons naklinken, ons leven lang.

Waar een kind voorbij is gegaan,
zijn de bomen milder geworden en de wereld warmer,
ook al ben je nu gegaan tot voorbij de bomen
en tot voorbij de huizen,
tot waar je op ons wachten zult,
zo hopen wij, ons leven lang.
Want ons leven werd warmer,
omdat jij er was,
er bent en altijd zijn zult.

STILSTAAN DOOPSEL

STILSTAAN BIJ DOOP EN EUCHARISTIE

Het doopsel stond aan het begin van het leven van

.....

Toen is door ouders en familie uitgesproken dat mensen niet geboren worden voor de dood, maar voor het leven.

Wij mogen geloven, dat het leven van een mens door de dood heen, tot volle ontplooiing komt in God. Jezus is ons hierin voorgegaan.

De brandende paaskaars is hiervan het teken.

In het leven van deze overledene heeft bij zijn/haar doopsel voor het eerst de Geloofsbelijdenis geklonken.

Laten wij nu aan het slot van dit leven

ons geloof, wellicht tastend en aarzelend, uitspreken.

Bidden we samen:

Ik geloof in God de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde.

En in Jezus Christus, zijn enige Zoon, Onze Heer, die ontvangen is van de heilige Geest, geboren uit de Maagd Maria, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven, die nedergedaald is ter helle, de derde dag verrezen uit de doden, die opgestegen is ten Hemel, zit aan de rechterhand van God de Almachtige Vader, vandaar zal Hij komen oordelen de levenden en de doden. Ik geloof in de heilige Geest, de heilige katholieke kerk, de gemeenschap van de heiligen; de vergeving van de zonden; de verrijzenis van het lichaam; en het eeuwige leven.
Amen.

Of de psalm

- V. Geloven is ja-zeggen in de avond, in het vertrouwen dat voorbij de nacht de morgen dagen zal, dat het licht eens alle duisternis zal overwinnen.
- A. *Geloven is ja-zeggen tegen alle vriendschap waarin mensen elkaar naar toekomst gaande houden.
We geloven in morgen
omdat vandaag liefde in mensen leeft.*
- V. Wij geloven in toekomst ooit voorgoed.
Wij geloven dat hij die vriendschap in mensen mogelijk maakt,
kan voltooien wat Hij in ons begonnen is.
- A. *Wij geloven dat Hij met ons meegaat,
als wij - samen onderweg in vrede -
elkaar nabij willen zijn in goede en kwade dagen.*
- V. Wij geloven in Hem
die van godswege gezonden werd
om ons aller voorganger te zijn
naar een wereld van morgen voorgoed.
Jezus Messias, bondgenoot voor mensen
op zoek naar vrede.
- A. *Wij geloven dat zijn keuze voor mensen totaal was
dat Hij zichzelf niet ontzag
om voor anderen leven en vrijheid mogelijk te maken.*
- V. Hij bleef zijn idealen trouw,
ook toen machtigen Hem daarom naar het leven stonden.
Wij geloven dat Hij daarom leeft
overeenkomstig zijn eigen woorden:
'Wie zijn leven ter beschikking stelt,
zal leven vinden'
- A. *Wij geloven dat er toekomst zal zijn voor allen
die in menslievendheid doen wat Hij gedaan heeft;
nieuwe hemel en nieuwe aarde.
'Want zie, Hij maakt alles nieuw'.
Amen*

VOORBEDE 1

1. Bidden wij voor deze overledene,
dat zijn/haar leven en werken,
zijn/haar liefde en verlangen
een antwoord krijgen in Gods genade
en dat hij/zij bij God thuis mag zijn.
Laten wij bidden.
2. Bidden wij voor zijn/haar familie en vrienden,
dat zij troost mogen vinden bij God
die alle mensen met liefde omringt.
Laten wij bidden.
3. Bidden wij voor de wereld waarin wij leven,
dat bij vreugde en verdriet,
bij voor- en tegenspoed
de mensen elkaar nabij zullen zijn.
Laten wij bidden.
4. Bidden wij voor onszelf
dat wij dankbaar mogen blijven
voor de liefde en de zorgen,
de vreugde en de hartelijkheid,
die wij van hebben ondervonden.
Laten wij bidden.

VOORBEDE 2 (jongere)

Kostbaar zijn vriendschap en verbondenheid
waarin mensen elkaar nabij mogen zijn.
Dat zeggen wij, nu wij (..naam..) gedenken,
dankbaar terugziende op dagen
die wij in vriendschap met hem/haar mochten delen.

Voltooi (..naam..) in uw vrede, God van mensen,
En laat wat aan solidariteit in hem/haar leefde,
ons bijblijven als een kostbare herinnering.
Moge het ons gegeven zijn om, in navolging van (..naam..),
vriendschap en trouw als een kostbaar goed
in ons midden hoog te houden.

Uw naam, God van mensen, luidt: "ik zal er zijn".
In verhalen over vrijheid en toekomst
is hij zo aan ons doorgegeven.
Maak uw naam waar voor (..naam..)
en wees nabij aan allen die zijn/haar leven deelden:

dat wij ook in toekomst als bondgenoten onderweg willen zijn.

Gij die uw verbond met ons sluit
en mensen naar elkaar hebt toe geschapen,
bevrijd uit eenzaamheid allen
die zonder vrienden door de wereld gaan.
Geef ons allen oog en hart voor mensen om ons heen
en laat ons houvast vinden in elkaars goede trouw.

Gij die mensen naar elkaar hebt toegeschapen,
laat ons in elkaars ogen vrede ontmoeten
en zo, naar uw woord, voltooid worden
tot uw stad van vrede, uw nieuwe hemel en aarde.
Amen.

VOORBEDE 3

Laten we bidden tot God,
die ons niet in de steek laat.

1. Voor..... die nu gestorven is
dat hij /zij na een leven vol toewijding
(vol tegenspoed) (vol werkzaamheid)
(getekend met pijn en lijden)
de verkwikkende rust mag vinden
in de vrede en de vreugde van Gods huis,
Laten wij bidden.
2. Voor de familieleden en vrienden,
voor allen die hem/haar dierbaar zijn.
Dat zij het goede van deze overledene
navolgen in hun leven.
Laten wij bidden.
3. Voor alle mensen die wij gekend hebben
en die ons in de dood zijn voorgegaan
Voor de overledenen van deze familie
en voor allen die ons om een gebed verzocht hebben.
Laten wij bidden.
4. Voor onszelf,
die weet hebben van dood en duisternis,
Dat wij geen dood en vernieling zaaien,
maar in de duisternis licht brengen
door goedheid en ware vriendschap.
Laten wij bidden,

VOORBEDE 4

1. Bidden wij voor deze overleden man/vrouw,
die geliefd was om zijn/haar eenvoud
en die zo gelukkig kon zijn om kleine dingen:
dat God dit goede leven tot een eeuwige vreugde maakt.
Laten wij bidden.
2. Voor allen, die hem/haar nu moeten missen:
deze familie in rouw,
zijn/haar vrienden, burens en bekenden,
dat God ons alle kracht geeft
om dit verlies te dragen.
Laten wij bidden.
3. Voor allen die het geluk hadden
met hem/haar door het leven te trekken,
dat ook hun leven nu getekend mag zijn
door goedheid en eerlijkheid.
Laten wij bidden.

VOORBEDE 5 (jongere)

1. Bidden wij voor ...
die te vroeg van ons is heengegaan.
Dat zijn/haar jonge leven
niet te vergeefs is geweest
en dat zijn/haar hunkeren naar geluk
nu ten volle bij God werkelijkheid mag worden.
Laten wij bidden.
2. Bidden wij voor de ouders en
familie van
- Dat zij niet ten onder gaan in verdriet,
dat zij steun en troost vinden
bij elkaar en bij God.
Laten wij bidden.
3. Bidden wij voor alle jonge mensen
dat zij leven voor elkaar,
trouw zijn aan de vriendschap
en elkaar dragen in moeilijke dagen.
Laten wij bidden.
4. Bidden wij voor onszelf,
die op dit ogenblik meer dan ooit

weet hebben van de broosheid van dit leven:
dat wij goed met elkaar omgaan
en leven brengen in plaats van dood.
Laten wij bidden.

VOORBEDE 6

Wij zijn deze dagen met ons hart bij (..naam..),
en omgeven hem/haar met de genegenheid en vriendschap van velen.
Tot Hem die vriendschap in mensen mogelijk maakt bidden wij:

Laat dit leven niet voorbij zijn,
uitgewist en vergeten.
Maar voltooi wat Gij in (..naam. .) begonnen zijt.
Laat hem/haar wonen in uw vrede
en houd zijn/haar naam hoog in ons midden.

Voor allen die van nabij
met het leven van (..naam..) verbonden waren:
Voor (..evt. namen ouders, man of vrouw enz...)
dat de herinnering aan vriendschap en gedeeld leven hen
tot troost moge zijn;
dat uren van verbondenheid en gemeenschap
ons dankbaar bijblijven.

Voor ons allen die hier samengekomen zijn;
dat wij als elkaars bondgenoten de weg vervolgen
waarop anderen ons zijn voorgegaan;
dat we elkaar vasthouden in goede en kwade dagen,
rekenend op elkaars genegenheid en trouw.

Onze vriendschap en onze vragen
leggen wij voor U neer, God van mensen.
Als wij U ter harte gaan,
bemoedig ons dan met elkaars nabijheid
en doe ons wegen van gemeenschap gaan,
hier en over grenzen van tijd en ruimte,
tot in uw stad van voltooide vrede.
Amen.

VOORBEDE 7

Mensen kwetsbaar onderweg zijn we,
onvolkomen nog, alle vragen nog niet beantwoord,
alle dromen nog geen daad geworden.
Roepen wij tot Hem die ons op weg deed gaan
en weet wat ons beweegt.

Gij die mensen op weg doet gaan,
Leef(. .naam. .),die onze handen los moeten laten,
tegemoet met vrede, die alle begrip te boven gaat.
Gij die mensen doet dromen naar morgen,
wees Gij zelf zijn/haar toekomst;
laat hem/haar wonen in uw nieuwe hemel en aarde
waar ruimte en vrede is voor velen.

Zegen de herinnering van allen, God van mensen,
die met (..naam..) leven verbonden waren.
Laat zijn/haar hart tot ons blijven spreken, ook nu hij/zij gestorven is.
Laat ons het lief en leed van zijn/haar leven
en onze droefheid om zijn/haar heengaan
troostvol met elkaar delen;
en wees Gijzelf ons nabij,
als wij elkaar nabij willen zijn

Voor onze wereld onderweg bidden wij.
Voor mensen van vandaag en morgen in ons midden:
dat er toekomst zal zijn waarin mensenharten vrede vinden,
waarin mensenhanden brood en leven delen
en waarin mensen samen onderweg zullen zijn,
doende wat hun hart hen ingeeft,
vreugde vinden in elkaars nabijheid.

Trek met ons mee, God van onderweg,
houd onze ogen op de toekomst gericht,
hier in deze wereld van voorlopigheid
en tot waar Gij alles in allen zult zijn,
leven en vrede, ons aller voltooiing.

VOORBEDE 8

1. Bidden wij voor deze goede man/vrouw die te vroeg van ons is heengegaan, en die zonder klagen zijn/haar ziekte heeft gedragen. Dat hij/zij nu bij God mag zijn omwille van zijn/haar gegeven leven. Laten wij bidden.
2. Bidden wij voor zijn vrouw/haar man, zijn/haar kinderen, heel zijn/haar familie en voor allen die zijn/haar goedheid hebben mogen ondervinden: dat zij nu blijven doen wat ons heeft voorgedaan. Laten wij bidden.
3. Voor allen, die onverwacht en veel te vroeg uit deze wereld worden weggenomen. Voor hen die ongeneeslijk ziek zijn en toch zo graag willen leven. Laten wij bidden.
4. Voor onszelf, hier in droefheid bijeen, zoekend naar troost en steun. Dat wij in eenvoud en oprechtheid dag na dag leven voor elkaar en elkaars lijden verlichten. Laten wij bidden.

VOORBEDE 9

1. Laten wij bidden:
Dat wij leven mogen;
dat wij elkaar leven mogen geven;
dat wij er niet op uit zijn elkaar klein te
krijgen maar elkaar groot te maken.
Laten wij bidden.
2. Dat wij leven mogen;
dat we telkens weer de kracht vinden
op te staan als we terneergeslagen zijn;
dat we over het dode punt heen komen
als we de moed verloren hebben.
Laat ons bidden.
3. Dat we leven mogen, over de dood heen;
dat onze dierbare overledene
in Gods vreugde mag delen
en ons nabij mag blijven.
Laat ons bidden.
4. Heer onze God, Gij zijt een God van levenden;
breng ons steeds weer tot nieuw en
onvergankelijk leven,
zoals U met Jezus hebt gedaan.
Hij die zo leeft bij U
dat Hij met ons is al de dagen van ons leven.
Amen.

VOORBEDE 10

Als een kind gestorven is.

Eens maakte Hij ruimte voor een kind in de kring van mensen.
Wie wordt als een kind, sprak Hij,
- wie wordt als (..naam..) -
draagt het wonder van toekomst in zich mee,
die verder reikt dan vandaag en morgen.

Dat de herinnering aan (..naam...)'s glimlach
met ons meegaat, bidden wij, ook na vandaag.
Voor de ouders van (..naam..) en voor allen
die van nabij met hem/haar verbonden waren:
dat zij troost vinden bij elkaar en in ons aller evangelie
dat aan mensenkinderen toekomst toezegt
over alle grenzen heen.
Voor ons allen zoals we hier samenzijn:
dat wij een gemeenschap vormen waarin kinderen
zich aanvaard en geborgen mogen weten
en waarin zij kunnen uitgroeien tot vrije en gelukkige mensen.

Laat ons bidden om de eenvoud en de oorspronkelijkheid
van het kind in onszelf.
Dat kinderen om ons heen ons leren
hoe wij wijze en gave mensen kunnen worden,
de nieuwe hemel en aarde van Gods eigen dromen.

Als wij worden als kinderen, God van mensen,
zult Gij ons met uw vrede nabij zijn.
Behoed ons voor zelfgenoegzaamheid
en houd de ontvankelijkheid in ons levend
voor wat echt en waar is,
voor uw licht en liefde in mensen om ons heen,
voor uw trouw en uw vrede.
Amen.

VOORBEDE 11 (bejaarde)

De dood is het einde van onze dromen
Maar Gods droom over ons leven eindigt nooit.
Laten wij — in dit uur van gebed —
ons hoopvol richten tot God,
die onze diepste dromen vervult.

1. Voor die een gezegende leeftijd heeft bereikt
en (zacht) van ons is heengegaan.
Dat God hem (haar) mag binnenleiden
in het licht van zijn heerlijkheid.
Laten wij bidden.
2. Voor alle mensen
die hun levenskracht voelen afnemen,
die niet meer kunnen leven en werken
zoals ze altijd gewoon zijn geweest.
Laten wij bidden
3. Voor hen die weten
dat de avond van hun leven is aangebroken,
die stilaan hebben leren aanvaarden
dat de dood niet ver meer is;
dat zij zich in Gods hand mogen weten.
Laten wij bidden
4. Voor hen die begaan zijn
met zieke en bejaarde mensen.
Dat hun vriendelijke zorg
balsem is op vele wonden.
Voor hen die tijd maken
om te luisteren naar oude mensen.
Voor allen die door attenties en liefde
het leven van bejaarden verblijden
en hun geluk vergroten.
Laten wij bidden.

VOORBEDE 12

(bij een zelfdoding)

Als de dood ons zo wreed nabij komt,
is het alsof heel onze wereld in elkaar stort.
Toch willen wij - aarzelend en met schroom
ons toevertrouwen aan God.

1. Voor N.....
die na rusteloos zoeken — altijd weer —
de dood heeft ontmoet.
Dat zijn /haar leven nu mag openbleven
en dat God hem/haar mag omarmen
met zijn erbarmen.
Laten wij bidden.
2. Voor allen die bij dit sterven
zwaar getroffen zijn.
Voor, zijn/haar familie en vrienden.
Voor hen die vol zijn van zorgen
en bang voor de dag van morgen.
Laten wij bidden.
3. Voor allen die zelfvertrouwen hebben verloren
en geen vaste grond meer onder hun voeten hebben
dat zij genegenheid, warmte en goedheid ontmoeten.
Laten wij bidden.
4. Voor hen — die gevangen in zichzelf—
geen oor hebben voor een goed woord,
geen oog voor een vriendelijke blik.
Dat God hun oren en ogen mag openen
en hen bevrijden uit dit eenzame lijden.
Laten wij bidden.

VOORBEDE 13

1. Ik dank U, God,
voor alles wat ik van anderen mocht ontvangen,
voor mensen die met mij verbonden zijn geweest,
die trouw zijn geweest in hun zorg en liefde,
die mijn verdriet hebben gedeeld,
die mij hebben laten delen in hun geluk.

2. Ik dank U, God,
voor allen die in stilte aan mij hebben gedacht,
voor hen die attent waren
in de kleinste dingen van alledag
mensen die konden troosten,
mensen met een hart vol barmhartigheid en verzoening.
3. Ik dank U, God,
voor allen die mij konden bezielen,
mensen die een bevrijdend woord konden spreken.

VOORBEDE 14

Wat onze ogen en handen niet vast konden houden,
kwetsbaar leven in ons midden,
zullen wij als een kostbare herinnering bewaren in ons hart.
En tot Hem die leven liet beginnen, roepen wij:

Laat (..naam..) vrede gevonden hebben
in uw nieuwe hemel en aarde
waarnaar wij nog gaande zijn.
Zegen haar/hem met alle warmte
die haar/hem naam in ons oproept,
Gij die kunt voltooien wat Gij ooit aan licht en leven
in mensen hebt neergelegd.

Dat er bij alle verdriet en verslagenheid om (..naam..)
Ook vrede mag wonen in de harten van (naam ouders,partner
kinderen..)
en van allen die met haar/hem prille leven verbonden waren;
dat de gedeelde herinnering aan haar/zijn glimlach
troostvol mag zijn;
dat wij allen, in voorlopiegheid nog onderweg,
elkaar in vriendschap en vrede nabij willen zijn.

Voor kinderen geboren en opgroeiend wereldwijd bidden wij:
dat er brood en vrede voor hen zal zijn,
ruimte en levensvreugde;
dat wij ons ontwapenend laten aanspreken
door broos en kwetsbaar leven
dat om liefde en aandacht vraagt.

Blijf met ons meegaan, God van mensen,
die in Jezus, onze broeder,
ons lief en leed van dichtbij hebt willen delen.
Laat Hem voor (..naam..) en voor ons allen
voorganger naar toekomst zijn
waarin wij voltooid zullen wonen in uw vrede.
Amen.

ALGEMENE VOORBEDEN

1. Jezus Christus stelt hoge eisen.
Hij vraagt ons Hem zozeer lief te hebben,
dat we bereid zijn hem te volgen,
ook als dat offers van ons vraagt.
Laten we samen bidden tot God,
dat allen hiertoe de kracht ontvangen.
Laten wij bidden.

2. Voor de kerk van Jezus Christus,
die open moet staan voor Gods woord:
dat zij zich niet laat leiden
door macht, maar door dienstbetoon,
dat zij luistert naar de profeten,
die ook in onze tijd waarschuwen en vermanen.
Laten wij bidden.

3. Voor de wereld en haar leiders,
die recht en gerechtigheid moeten verspreiden:
dat zij de juiste houding vinden
om de wereld bewoonbaar te maken;
dat zij niet dwingen, maar dienen,
om vrede te scheppen voor allen.
Laten wij bidden.

4. Voor de christenen van onze tijd,
die de weg van Jezus moeten volgen:
dat zij het kruis niet ontlopen;
dat zij zich van harte scharen
aan de kant van de uitgestotenen,
ook als dat gaat ten koste van zichzelf.
Laten wij bidden.

5. Voor allen in onze wereld,
die lijden onder geweld en vervolging:
dat wij de juiste wegen vinden,
om hun leed te verzachten;
dat zij niet bitter gestemd worden,
als hun kruis te zwaar wordt.
Laten wij bidden.

6. Voor onszelf hier bijeen,
die Jezus Christus van harte willen volgen:
dat wij de moed opbrengen
ons dagelijks kruis te aanvaarden;
dat wij ons leven durven verliezen
in het geloof het voorgoed te vinden.
Laten wij bidden.

7. Voor hen die ongeneeslijk ziek zijn,
voor de ontmoedigen en de lijdenden,
dat zij kracht en troost vinden.
Voor de artsen, verpleegkundigen en ziekenverzorgers,
dat zij pijn helpen verlichten
en Gods steun ervaren in hun strijd tegen
lijden en ziekte.
Laten wij bidden.
8. Voor hen die plotseling uit dit leven zijn
weggenomen door lichamelijke zwakte of ziekte,
voor de slachtoffers van het verkeer
en hen die omkwamen door oorlogsgeweld of
natuurrampen, dat zij Gods barmhartigheid
mogen ondervinden.
Laten wij bidden.
9. Bidden wij tenslotte voor allen
die hier zijn samengekomen en voor
hen die niet konden komen,
dat wij kracht en troost vinden in
onze droefheid en blijven geloven
in de verrijzenis van het leven.
Laten wij bidden.
10. Bidden wij tenslotte voor alle mensen
en voor onszelf;
dat God vrede schenkt aan deze wereld,
dat wij mogen groeien in menselijkheid
en eenmaal de vreugde van de verrijzenis
mogen ervaren.
Laten wij bidden.

VOORDAT HET SLOTGEBED GEBEDEN WORDT, VOLGT EEN MOMENT VAN STILTE WELKE MET ONDERSTAAND GEBED INGELEID WORDT.

In een moment van stilte willen we voor God brengen wat leeft in ons eigen hart.

Stilte.....

SLOT VOORBEDE

1. Wij zijn verwonderd om het leven God, om lente en herfst, het komen en gaan. Kwetsbaar en broos is ons bestaan, maar oneindig zijn onze verlangens en hoop.
Wij worden stil vanwege het leven
en wij worden stil vanwege N die breekbaar was en oneindig tegelijk.
Zou hij nog voortbestaan nu zijn aardse leven is voltooid?
Zou hij nog verder leven meer dan in onze herinnering en in ons hart?
Hebben zijn liefde en inzet, zijn zwoegen en hopen, nog toekomst bij U?
Laat dat zo zijn, eeuwige God en bewaar hem veilig in uw hand.
Behoed wat kwetsbaar was, bewaar wat oneindig leek:
ontferm U over NN.... en over ons.
2. Wij kunnen het nog niet bevatten God, dat NN.... er niet meer is.
Dat wij afscheid moeten nemen, een afscheid dat zo moeilijk te aanvaarden is.
Toch willen wij U danken God, voor alle tijd die wij met NN mochten beleven.
Danken voor wie hij/zij was.
Herinner U zijn /haar naam opdat hij /zij leven mag bij U en ook bij ons, voorbij de tijd.
Help ons elkaar te steunen.
Wij proberen te geloven dat niet de dood het laatste woord heeft.
Dat laatste woord bent U, altijd.
3. Goede God,
wij danken U voor deze mens die zo lang bij ons mocht zijn.
Wij vertrouwen hem/haar nu toe aan Uw barmhartige liefde.
Bij U is hij /zij in goede handen.
Zegen hem /haar,
zegen ons allen met Uw vrede.
4. God, in verslagenheid zijn wij hier samen.
Hoe onwerkelijk is het nog dat wij NN..... gaan brengen naar zijn /haar laatste rustplaats.
Hoe onwerkelijk is het nog dat wij NN... niet meer kunnen zien, niet meer kunnen aanraken en dat zijn/haar lach ons met meer raakt.
God, tot U hebben wij geroepen tot U hebben wij gehuild.

Tot U proberen wij te bidden.
Neem NN.... op in uw armen en koester hem/haar in onze plaats.
Neem hem/haar op in uw vrede
en help ons om te geloven dat U ons niet laat vallen.

- 5 Opdat wij niet verstikt raken in onoplosbare vragen,
bidden wij:
om een woord van bemoediging.
Opdat wij niet verdwalen op wegen zonder uitzicht:
bidden wij:
om vertrouwen in de toekomst.
Opdat de twijfel ons niet zal overweldigen bidden wij:
om licht op ieders levensweg.
De dood heeft niet het laatste woord,
moge dit mensenleven, moge NN.... bewaard blijven,
voor altijd.

Gij, verborgen bron van bestaan,
Gij kent onze bestemming en trekt met ons mee, waarheen wij ook
mogen gaan.
Gij kent de verborgen diepten van NN..... die ons dierbaar is en wier
dood ons verrast heeft en sprakeloos maakt.
Zie ons hier met lege handen.
Wij geloven vast dat u zijn/haar ziel begrijpt en dat U het
kostbaarste van deze overledene niet verloren zult laten gaan.
Schenk haar geborgenheid bij U.
Zo bidden wij tot U, onze God en Vader.

(Bij een zelfdoding)

6. Liefdevolle God,
Vertwijfeld en ontdaan komen wij bijeen, rond het leven en de dood
van NN.....
De beslissing die hij/zij nam, willen wij respecteren, maar het
aanvaarden valt ons zwaar.
Wij vragen U:
Wil ons daartoe de geestkracht geven van Jezus.
Gij hebt uw beschermende arm geslagen om NN.....
Zijn/haar angsten en zorgen zijn voorbij, dat willen wij in alle
oprechtheid geloven.
Sterk ons, zo vragen wij U, dat wij elkaar bijstaan.
Voor uw aangezicht spreken wij het vertrouwen uit,
dat wij NN... weerzien bij U.
7. Lieve God, wij weten dat in de laatste weken
voordat het verlossende einde kwam,
alleen nog maar vol zorg was voor ons,
voor hen die achtergebleven zijn.
Hij/zij was klaar voor de laatste grote reis naar het definitieve geluk.
Maar zij, die altijd zijn/haar zorg vroegen, zullen zonder hem/haar
verder moeten.
Laat hen daarbij dagelijks inspireren,

Dat vragen wij omwille van de liefde waarmee hij/zij hen omringd heeft en waarvan Gij, God, de bron zijt.

8. In dankbaarheid, Heer God, gedenken wij vandaag al die lieve mensen,
die tijdens de ziekte en het sterven van NN.....
hun hart en hun handen hebben ingezet om het lijden draaglijk en de toekomst minder donker te doen zijn.
Vergeld aan hen in hun leven al die niet aflatende goedheid, waarvoor onze dankbaarheid ontoereikend zal blijven.
9. Heer, onze God, wij zijn verdrietig om de dood van NN die ons zo vertrouwd en dierbaar was.
Help ons over ons verdriet heen door in deze dood een teken van leven te zien.
Het leven immers wordt, zo zegt de psalmist, veranderd, niet weggenomen.
Laat deze overledene dan in de geest, de levendmakende geest, bij ons zijn en inspirerend bij ons blijven.
Dat vragen wij omwille van d liefde bron, zin en einddoel van elk menselijk bestaan.
10. Hij/zij is hoogbejaard geworden.
Vele jaren hebben wij hem/haar in ons midden mogen hebben.
Hij/zij heeft zorgen gekend, pijn en angst. Maar ook, en daar zijn wij dankbaar om, vreugde, gezondheid en vertrouwen.
Hij/zij heeft genoten van het leven, maar heeft ook de zware last van de ouderdom gedragen.
Wij bidden U, dat zijn /haar onvergankelijke toekomst in uw armen moge liggen.

Veelal wordt er na de voorbeden gezongen

**Niemand Leeft voor zich zelf,
Niemand sterft voor zich zelf,
Wij leven en sterven voor God onze Heer
Aan hem behoren wij toe.**

Hierna volgt de collecte
(aankondigen)

U krijgt nu de gelegenheid om de collecte te verzorgen.

Een deel van de opbrengst van de collecte is bestemd voor enkele misintenties voor onze overledene.

SLOTGEBEDEN

SLOTGEBED 1

God, het is onze diepste wens
de band te bewaren met deze overledene.
Daarom hebben wij geluisterd naar Uw woord,
hebben wij gebeden en onze droefheid
en verwachting uitgesproken.
Laat ons die band vinden bij U,
die eeuwig leven belooft en geeft.
Daarom vragen wij U, zoals eens de mannen op weg naar Emmaüs:
blijf bij ons Heer, het wordt avond.
En openbaar U aan ons als een God van levenden.

Dat vragen wij U door Christus onze Heer.
Amen.

SLOTGEBED 2

Men benijdt dikwijls oude mensen,
omdat ze niet ten offer gevallen zijn
aan ziekten en rampen
die anderen op vroegere leeftijd wegrukken.
Maar de waarde van een leven is niet
uit te drukken in jaren.
Wat ons in oude mensen aantrekt is
dan ook meer dan alleen hun leeftijd:
de kracht waarmee ze de hitte van de dag trotseerden,
de moed om stormen te weerstaan,
het dragen van een onvermijdelijk
groeierende leegte om hen heen,
het geloof dat bergen verzet,
bergen van leed en zorg.
Amen.

SLOTGEBED 3

Wij vormden hier vanavond een kring van geliefden
en vrienden, die het leven van
hebben gedeeld.
Hier sluiten we de weg af, die we samen gingen.
Wij zullen dit mensenleven blijven gedenken
als een deel van onze eigen dagen.
Nu geven we het terug aan God, dat Hij zich zal
ontfermen over hem/haar, en wij bidden:
Heer God, onthoud Uw eeuwig licht niet aan deze mens,
die naar Uw beeld geschapen is.
Leid hem/haar naar de dageraad van het nieuwe leven,
opdat hij/zij daar voorgoed mag rusten
in Uw eeuwige vrede en vreugde.
Amen.

SLOTGEBED 4

God,
om tranen hoeven wij ons niet te schamen,
want in droefheid kan de liefde voor elkaar
nog meer zichtbaar worden.
Ook Uw Zoon schreide
bij het graf van zijn vriend.
Wij vragen U:
geef aan eeuwig leven in Uw rijk,
waar geen rouw is,
geen geweent en geen pijn.
En troost ons, die troosteloos
verder moeten leven,
geef ons liefde,
nu wij liefde moeten missen.
Wij vragen het U door Jezus Uw Zoon,
die leeft in de eeuwen der eeuwen. Amen.

SLOTGEBED 5

Blijf bij ons, Heer, want het wordt avond
en de dag is reeds gedaald.
Blijf bij ons en bij alle mensen.
Blijf bij ons op de avond van de dag,
op de avond van het leven,
op de avond van de wereld.
Blijf bij ons met Uw genade en Uw goedheid,
met Uw woord, met Uw troost en zegen.
Blijf bij ons,
als over ons komt de nacht van rampspoed en angst,
de nacht van twijfel en bekoring,
de nacht van de harde dood.
Blijf bij ons en bij al Uw kinderen
in tijd en eeuwigheid. Amen.

SLOTGEBED 6

God, wij noemen onszelf Uw volk.
Gods - volk - onderweg.
Geef ons altijd het gevoel
dat wij onderweg zijn naar een bestemming;
dat wij niet leven en liefhebben om niets,
maar dat we op weg zijn naar U,
naar leven in eeuwigheid.
Moge de Heer ons zijn vrede schenken.
In de naam van de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest. Amen.

SLOTGEBED 7

Het toppunt van onmacht lijkt de mens te bereiken op het moment dat het leven uit hem wegvloeit, dat al zijn grote plannen en idealen uit zijn handen glijden.
De dood is ieder mens te machtig.
Maar door hem te aanvaarden en te beleven als een ontmoeting met de Heer, wordt hij als het ware het sacrament der voleinding.
De verrijzenis van Christus is de belofte van onze verrijzenis.
Want als de Heer verrezen is voor ons, als Hij leeft voor ons, dan wacht Hij ook op ons.
Dat is onze hoop en deze hoop doet ons leven.
En verder: Als de Heer verrezen is voor ons, dan zullen ook wij verrijzen.
Want anders had zijn verrijzenis wel een erg betrekkelijke waarde en zeker zijn dood.
Hoe geruster wij kunnen leven en sterven, des te meer uitzicht op de Heer.
Hoe ruimer wij kunnen ademen, des te gemakkelijker kan Christus nu voor ons oplichten als een houvast in ons leven:
Niemand leeft voor zichzelf,
niemand sterft voor zichzelf,
wij leven en sterven voor God onze Heer,
aan Hem behoren wij toe.
Amen.

SLOTGEBED 8

Vandaag hebben we gelezen uit de H.Schrift, uit de geschriften van de eerste geloofsgetuigen.
Morgen willen we naar het woord van de Heer zelf luisteren als Hij zegt:
"Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in mij gelooft, zal leven ook al is hij gestorven".
Dit is het hoogste en laatste woord.
Dit is het woord dat bevestigd is in de kruisdood en de verrijzenis van onze Heer.
Dat willen we ook gedenken in de viering van de Eucharistie.
In afwachting van deze viering gaan wij thans heen.
De Heer van de vrede, Hij geve ons vrede,
altijd en op allerlei wijzen. Amen.

SLOTGEBED 9

Vader in de Hemel, het leven van ieder mens
vindt in het sterven niet zijn einde maar zijn voltooiing.
Hoe moeilijk dit ook te begrijpen is,
wij geloven het op het woord van Jezus, uw Zoon.
Na dit leven komen wij in een nieuw land,
in een huis waar ruimte is voor velen.
Laten wij het sterven ervaren
als de voleinding van zijn leven,
als het begin van een nieuw leven.
Vader niet onze wil geschiede maar de Uwe.

Afscheidswoord (namens de familie) Stevenskamp

Namens de familie

Willen we u danken voor uw komst en uw medeleven, na het overlijden van

Na deze samenkomst is er gelegenheid om afscheid van te nemen en de familie te condoleren , in de aula van woon en zorgcentrum de Stevenskamp.

Morgen om 10.30 uur is de plechtig gezongen uitvaardienst in deze kerk.

**Wilt u zo vriendelijk zijn om de familie als eerste de gelegenheid te geven om de rustig te kunnen verlaten,
Zou u ook de boekjes op de hoek van de bank willen leggen.**

Afscheidswoord in de kerk

We willen God danken dat hij ons in deze dienst nabij wilde zijn.

Namens de familie

Willen we u danken voor uw komst en uw medeleven, na het overlijden van

Na deze samenkomst is er gelegenheid om afscheid van hem/haar te nemen en de familie te condoleren.

Morgen om 10.30 uur is de plechtig gezongen uitvaardienst hier in onze parochiekerk.

We gaan zo na het slotlied de familie begeleiden om langs de baar te gaan en hen de gelegenheid te geven om zich in het Kompas voor te bereiden, om de condoleances in ontvangst te nemen.

De begrafenis verzorger zal zo de regie van ons overnemen.

U kan rustig in u bank blijven zitten en de instructies van de koster opvolgen.

U kan u boekje meenemen, zou u anders deze op de hoek van de bank willen leggen.

WEGZENDING

WEGZENDING 1

Wanneer wij morgen deze overledene naar
zijn laatste rustplaats begeleiden en hij/zij
voorgoed uit onze horizon verdwijnt,
weet dan,
dat zijn/haar gang een gang is naar het paradijs,
de oproep tot de getrouwe dienaar/dienares.
Zegene en sterke ons de almachtige God.
In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,
Amen.

WEGZENDING 2

Morgen begeleiden wij deze mens naar zijn/haar laatste rustplaats,
treurtocht en triomftocht tegelijk,
neergang en overgang,
sterven en verrijzen.
Daarom een droeve maar ook een dankbare taak.
Begeleide ons daarbij de zegen van de
Almachtige God.
In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

WEGZENDING 3

Gaan wij nu allen heen in vrede,
vervuld van herinneringen,
maar ook van verwachtingen;
dat voltooid kan worden
wat ooit in mensen begonnen is;
dat Hij die God-met-ons werd,
ons voorgaat naar vrede.
En wij spreken de zegenbede uit
die ooit gesproken werd over een volk
op doortocht door de woestijn naar nieuw leven:
Moge de Heer ons zegenen en behoeden.
Moge de Heer de glans van zijn gelaat
over ons spreiden en ons genadig zijn,
moge de Heer zijn gelaat naar ons keren
en ons vrede schenken.
Amen.

WEGZENDING 4

Wij hebben geluisterd naar het woord van God
dat spreekt van eeuwig leven.
We hebben ons gebed gericht tot God
om onze medemens genadig te ontvangen.
We hebben eer gebracht aan God
om de schoonheid van dit leven,
waarin iets van God doorbrak.
Keren we huiswaarts
in afwachting van het uur
dat we deze overledene begeleiden op de laatste
gang, het licht tegemoet.

Gaan we nu heen in vrede
en zegene ons de almachtige God,
In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen.

WEGZENDING 5

Hij die mensen riep
om naar zijn beeld en gelijkenis mens te zijn,
Hij die onze namen in zijn hand schreef,
moge ons zegenen en behoeden
als wij gaan door de nacht van ons leven
naar de morgen van zijn toekomst.
Hij die zegt;Ik-zal-er-zijn,
En die wij "God-met-ons" mogen noemen,
leve ons tegemoet,
als wij grenzen van tijd overschrijden
op weg naar zijn volheid van leven.
Hij die zijn verbond met ons sloot,
zij onze vrede in de avond,
herder en bondgenoot van mensen
voor tijd en eeuwigheid.
Amen

WEGZENDING 6

Gaan wij nu allen heen in vrede,
vervuld van herinneringen,
maar ook van verwachtingen;
dat voltooid kan worden
Wat ooit broos en onvolkomen in mensen begonnen is;
dat Hij die God-met-ons werd,
ons door de nacht voorgaat naar vrede.
En wij spreken de zegenbede uit
die ooit gesproken werd over een volk in de woestijn
op doortocht naar nieuw leven.
Moge de Heer de glans van zijn gelaat
over ons spreiden en ons genadig zijn.
Moge de Heer zijn gelaat naar ons keren
en ons vrede schenken.
Amen.

WEGZENDING 7

Gaan wij nu heer in vrede
en laten wij elkaar bemoedigen in deze
laatste uren,
laten wij Gods zegen vragen,
in de Naam van de Vader, de Zoon en
de Heilige geest. Amen.

PSALMEN

NAAR PSALM 16

- V. Mijn toevlucht zoek ik bij U, levende God,
Gij zijt mijn lijfsbehoud,
de toekomst die op mij wacht.
- A. *Hoe zou ik mijn geluk kunnen vinden
in uiterlijkheden en schijnvertoningen?
Nooit kan ik daar mijn vertrouwen aan geven.*
- V. Die alom hoog in aanzien staan,
de afgoden van de wereld,
roepen sterk wantrouwen en diepe weerzin bij mij op.
Ik heb mij voorgoed afgekeerd
van het valse eerbetoon aan hen.
- A. *Gij Heer, zijt de beker die ik mag drinken
in uw handen liggen doel en bestemming van mijn leven.
Op U stel ik mijn vertrouwen:
mijn dorst gelest, mijn honger gestild*
- V. Gij wijst mij de weg in dit aardse bestaan,
als een gids loodst Gij mij door het leven
Of ik nu waak of slaap, mijn geweten richt zich naar U.
- A. *Daarom prijs ik U en zegen U,
mijn gemoed komt bij U tot rust
en mijn hart is van blijdschap vervuld*
- V. Aan het dodenrijk geeft Gij mij niet prijs,
Gij bestemt wie vroom is niet voor het graf.
Ik mag mij veilig weten in uw nabijheid.
- A. *De weg ten leven leert Gij mij,
zo vallen vreugde en blijdschap mij ten deel.
En ik ben voor altijd geborgen bij U*

NAAR PSALM 90 en 139

- V. Gij zijt de bron van ons bestaan,
voordat de aarde was geboren
was U er reeds van alle tijden
en eindeloos zult U er zijn.
- A. *Wij mensen leven in de tijd en gaan voorbij
Wij keren terug naar ons begin,
niet meer ontwakend uit de laatste droom.*
- V. Ons leven duurt niet onbeperkt,
het is vermengd met leed en pijn.
Als een kaars zo brandt het op en dooft.
Te kort schijnt ons de toegemeten tijd.
- A. *Hoe kunnen wij begrijpen wie Gij zijt?
Laat ons tijd gebruiken om te leven,
ons hart op U gericht,
vertrouwend op uw stem die in ons spreekt.*
- V. Wil niet langer wachten, kom ons tegemoet.
Laat vrede ons deel zijn.
Sla Uw armen om ons heen als een moeder,
dat we ons uiteindelijk geborgen weten.
- A. *U bent de enige die ons kent zoals we zijn.
Onbegrijpelijk dat uw ogen ons zagen
nog voor we werden gevormd in moeders schoot.
Voor U kunnén we niet vluchten.*
- V. Doorzie ons, ken ons tot op de bodem van ons hart,
ken al onze verlangens.
Zie toe dat ons leven niet verloren loopt,
en neem ons bij de hand op weg naar uw Rijk.

NAAR PSALM 72

- V. God, Gij houdt mij vast, mijn hand in Uw hand,
alles zult Gij ten goede leiden.
- A. *God, wees een lamp voor onze voeten.*
- V. Gij neemt mij mee, geprezen zij uw wil,
Wat is de hemel voor mij, zonder U,
wat moet ik op aarde als Gij er niet zijt?
- A. *God, wees een licht op onze levensweg.*
- V. Al wordt mijn lichaam afgebroken
en komt mijn hart tot stilstand,
Gij zijt mijn toeverlaat,
O God, de toekomst die op mij wacht.
- A. *God, wees het licht dat straalt in de verte.*
- V. Ver weg van U bestaat geen leven.
U ontrouw zijn is niemand zijn.
Bij U, mijn hoogste goed, mijn God,
bij U ben ik geborgen.
- A. *God, wees het licht in alle duisternis.*
- V. God, Gij houdt mij vast,
mijn hand in uw hand,
alles zult Gij ten goede leiden.

NAAR PSALM 25

- A. *Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want uw volk stelt vertrouwen in U*
- V. Ik richt mij tot U,
in U, God, rust mijn vertrouwen.
Wijs mij de weg die naar nieuw leven voert.
Wil een trouwe gids zijn op al mijn wegen.
- A *Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want uw volk stelt vertrouwen in U*
- V. Ik richt mij tot U,
in U, God, rust mijn vertrouwen.
Houd mij in leven, mijn hoop is op U gevestigd,
want ik ben leeg, ik voel mij ellendig.
- A. *Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want uw volk stelt vertrouwen in U*
- V. Ik richt mij tot U, in U, God, rust mijn vertrouwen.
Ik ben bang, ik heb zorgen, wil over mij waken.
Wees mijn redding
wanneer het overdag al donker wordt.
- A. *Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want uw volk stelt vertrouwen in U*
- V. Ik richt mij tot U, in U, God, rust mijn vertrouwen.
Wijs mij de weg die naar nieuw leven voert.
Wil een trouwe gids zijn op al mijn wegen.
- A. *Wek ons tot leven, leef op in mensen,
want uw volk stelt vertrouwen in U*

NAAR PSALM 34

- V. De Heer wil ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt steeds op mijn lippen.
- A. *Mijn hart is blij en dankbaar voor de Heer.
Laat elk die het hoort zich verheugen.*
- V. Verkondig Gods grootheid tezamen met mij
en laat ons één van hart zijn naam verheerlijken.
- A. *Ik zocht de Heer en Hij gaf mij antwoord.
Van al mijn angsten heeft Hij mij bevrijd*
- V. Zie naar Hem op en uw aangezicht zal stralen
nooit zal er bitterheid zijn in uw ogen.
- A. *Die roepen in nood naar hen luistert de Heer.
Hij redt hen uit alle ellende.*
- V. Proef en zie hoe goed de Heer is,
gelukkig de mens die zijn toevlucht zoekt tot Hem.
- A. *Wie is de mens die het leven lief heeft,
die graag zijn dagen ziet vol van geluk?*
- V. Weerhoud dan uw tong van kwaadsprekerij,
uw lippen van leugentaal en bedrog.
- A. *Mijd het kwade en doe het goede,
streef naar wede, altijd weer opnieuw.*
- V. De Heer richt zijn ogen op de vromen,
Hij luistert naar hun roepen.
- A. *De Heer is nabij hen die gebroken zijn van hart.
Hij brengt redding aan wie geslagen is.*
- V. Veel rampen kunnen de vromen bedreigen,
uit elk daarvan redt hen de Heer.
- A. *Wie het kwade zoekt, vindt de dood
Wie de Heer dient, ontvangt van Hem het leven.*
- A. *Eer aan de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest.*
- V. Zoals het was in het begin
en nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen, Amen.

NAAR PSALM 116

*Kostbaar in de ogen van de Heer,
is het sterven van zijn getrouwen.*

- A. *De Heer heb ik lief want Hij luistert.
Hij hoort mijn luid geroep.*
- V. Vol aandacht wendt Hij zijn oor naar mij,
telkens als ik tot Hem roep.
- A. *De Heer is genadig en rechtvaardig,
vol barmhartigheid is onze God.*
- V. De Heer behoedt wie klein is en argeloos.
Hij bracht redding in mijn verslagenheid.
- A. *Mijn ziel wees niet meer onrustig,
de Heer draagt zorg voor U*
- V. Ik bleef vertrouwen, al sprak ik:
'Ik ben gebroken van smart'.
- A. *In mijn verwarring en ellende zei ik:
'Wantrouwend is ieder mens'*
- V. Hoe kan ik U danken, Heer,
voor al wat Gij mij hebt gegeven?
- A. *Want kostbaar in de ogen van de Heer
is het sterven van zijn getrouwen.*
- V. O Heer, ik ben slechts uw eenvoudige dienaar,
Gij hebt mijn boeien verbroken.
- A. *Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest.*
- V. Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen.
- A. *Amen.*

LIEDEREN EN GEDICHTEN

1. WIJ TREDEN BIDDEND IN UW LICHT

Wij treden biddend in uw licht
op U is onze hoop gericht,
die alles wat op aarde leeft,
te allen tijd uw liefde geeft.

God, Vader die van eeuwigheid,
het heil der mensen hebt bereid,
geeft dat uw alverlossend woord
in groot vertrouwen wordt aanhoord.

God, Zoon, die door uw offerdood
de deur naar 't leven weer ontsloot,
wij vragen dringend altijd weer:
Bewaar ons in uw liefde, Heer.

God, goede Geest van heiligheid,
die ieder mens in liefde leidt,
breng allen samen en bewerk
de eenheid van de christenkerk

2. IK STA VOOR U IN LEEGTE EN GEMIS

Ik sta voor U in leegte en gemis,
vreemd is Uw naam, onvindbaar zijn Uw wegen.
Zijt Gij mijn God sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot; hebt Gij geen and're zegen?
Zijt Gij de God bij wie mijn toekomst is,
Heer ik geloof, waarom staat Gij mij tegen?

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in Uw hand,
zult Gij mij bergen in Uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in Uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreekt Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in Uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft.
Wil alle liefde aan Uw kind besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelfde ziel van mijn gebeden.

3. IK STA VOOR U

In rouw en eerbied zijn wij hier bijeen
om kracht en troost en om geloof verlegen.
Een zeer geliefde mens ging van ons heen
één die ons was en blijven zal tot zegen.
Wij blijven achter, maar dat niet alleen,
zijn liefde komen wij opnieuw weer tegen.

U, Eeuwige, die bron van leven zijt,
van leven om het met elkaar te delen.
Gij wilt ons aan uw toekomst toegewijd,
dat wij de mens zijn toegenegen.
Is daarmee alles van onszelf gezegd?
Ach wij, wij zullen tot U wederkeren.

4. BLIJF MIJ NABIJ

Blijf mij nabij, wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis.
Wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij Uw hand en spreek Uw reddend woord,
wijs mij de weg en leid mij veilig voort.
Blijf mij nabij in vreugde en verdriet.
Ik heb U lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht.
Dan weet ik Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.

5. GA MEE MET ONS

Mel. Blij mij nabij

Ga mee met ons, trek lichtend ons vooruit,
Naar tijd en land, door U ooit aangeduid
Leef op in ons, de mens die leven moet,
Één die de toekomst heeft, die leeft voorgoed.

Ga mee met ons, verberg U niet altijd.
Gun ons een flits, een teken in de tijd,
Dat u nog leeft, nog steeds om mensen geeft
en zonder wanhoop voor de vrede leeft.

Ga mee met ons, wie zijn we zonder U.
Een mens gaat dood aan enkel "toen" en "nu".
Licht op in ons, wees vuur en vlam van hoop.
Houd steeds in ons de toekomstmens ten doop.

Ga mee met hem/haar, die wij begraven gaan.
Bewaar zijn/haar geest doe hem/haar opnieuw opstaan.
In onze gang om liefde levensgroot.
Hij/zij wacht op ons in U, voorbij de dood.

TUSSENZANG: MENSEN WACHTEN VOL HOOP

Mensen wachten vol hoop, ergens over de horizon.
Mensen vragen waarom, ergens over de horizon.
Overall om ons heen, heel de wereld rond voor
alle rassen en kleuren kan het wonder gebeuren,
als de boodschap komt.
Mensen willen verstaan, ergens over de horizon.

Mensen zien naar ons uit, ergens over de horizon.
Mensen weten geen weg, ergens over de horizon.
Lange moeizame tijd en van dag tot dag
Vragen zij adem en gloed, vragen zij vreugde en moed,
Zodat het komen mag.
Mensen hebben een naam, ergens over de horizon.

Mensen gaan hier vandaan, ergens over de horizon.
Om andere wegen te gaan, ergens over de horizon.
Mensen gaan naar elkaar, om een licht te zijn
Om met hun woorden van troost, om met hun handen vol brood,
Zo goed als God te zijn.
Mensen gaan weer op reis, ergens over de horizon.

6. GEEFT ALLE RUIMTE AAN DE LIEFDE

“Komt ons in diepe nacht ter ore”

Geef alle ruimte aan de liefde,
in haar leeft God zich naar ons toe.
Vergeef het kwaad van wie jou griefde,
de liefde wordt een mens niet moe.
Zij zal de dood nog overleven,
geen water blust haar vlammen uit.
Zij blijft ons tot elkander keren,
tot alle angst is uitgeluid.

Hoe zal een mens ooit overleven,
wat moet hij aan met eeuwigheid?
Door liefde wordt het ons gegeven,
voorbij te zien aan dood en tijd.
Want wie vandaag weet te beminnen,
vraagt niet: “Hoe zal het morgen zijn ?”
Het wordt een eeuwig herbeginnen,
tot wij voorgoed geboren zijn.

7. EEN LIED OP DOOD EN LEVEN

Roept God een mens tot leven,
wie weet waarom en hoe.
Hij moet zichzelf prijsgeven,
hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden
zijn volk en grijpt het aan.
Hij doet het uitgeleide
het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld
uit dood en slavernij.
Gedoopt in woord en water
dat volk van God zijn wij.

Wij werden nieuw geboren
toen de mens Jezus kwam.
Die als een slaaf de zonden
der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water
tot zoon van God gewijd.
Zijn wij met Hem begraven
verrezen voor altijd.

8. DICHTER, MIJN GOD, BIJ U.

Dichter, mijn God, bij U,
dichter bij U.
Ook als een kruis mij treft,
dichter tot U,
zal nog mijn loflied zijn.
Gij voert door angst en pijn,
dichter, mijn God, tot U,
dichter tot U.

Als op mijn levensweg
duisternis daalt.
Als mij geen zonlicht meer
lieflijk omstraalt,
redt Gij mij uit de nacht
en beurt mij door Uw kracht.
Dichter, mijn God, tot U,
dichter tot U.

Gaat ook het smalle pad
moeilijk en steil,
't voert toch ten hemel op,
't leidt mij tot heil.
Mij staat Uw macht terzij.
Engelen wenken mij,
dichter, mijn God, tot U,
dichter tot U.

Vindt soms mijn moede hoofd,
's nachts op een steen,
geen rust in donkerheid
dan, om mij heen.
Dragen in droomgezicht,
stralend van hemels licht,
engelen mij tot U.
Dichter tot U.

9.WANT MIJN HERDER IS DE HEER

Mijn Herder is de Heer:
het ontbreekt mij aan niets.
Hij legt mij in grazige weiden,
Hij geeft rust aan mijn ziel.
Hij leidt mij naar rustige wateren
om mijn ziel te verkwikken.

Allen: Want mijn Herder is de Heer:
nooit zal er mij iets ontbreken.

Hij leidt mij in het rechte spoor
om wille van zijn naam.
Al moet ik door donkere dalen,
ik vrees geen kwaad.
Uw staf en Uw stok zijn mijn troost.
Gij zijt steeds bij mij.

Allen: Want mijn Herder

Gij bereidt voor mij een tafel
voor het oog van de vijand.
Gij zalft met olie mijn hoofd
en mijn beker vloeit over.

Allen: Want mijn Herder.....

Mij volgen Uw heil en Uw mildheid
al de dagen van mijn leven.
In het huis van mijn Heer wil ik wonen
tot in lengte van dagen.

Allen: Want mijn Herder

Glorie aan de Vader en de Zoon
en de Heilige Geest.
Die is en die was en die komt,
in de eeuwen der eeuwen.

Allen: Want mijn Herder

10. GOD GROET U ZUIVERE BLOEME

God groet U, zuiv're bloeme,
Maria, maged fijn.
Gedoog dat ik U roeme:
lof moet U altijd zijn!
Als Gij niet waart geboren,
o reine Maged vrij.
Wij waren al verloren;
aan U beveel ik mij!

Maria, lelie reine,
Gij zijt mijn toeverlaat.
Zoals een klaar fonteine,
die nimmer stille staat.
Zo geeft Gij ons genade
en staat Uw dienaars bij:
Och, sta mij toch te stade;
aan U beveel ik mij!

O roosken zonder doornen,
o violette zoet.
o bloemken blauw in 't koren,
wees mij, Uw kinde, goed!
Vol liefde en gestadig,
ootmoedig zo zijt Gij:
Och, weest mij toch genadig;
aan U beveel ik mij!

11. WEES GEGROET O STERRE

Wees gegroet, o sterre,
wees gegroet van verre,
aan de hemel blinkt Uw licht,
in het bange vergezicht.

Refr.: Wees gegroet, wees gegroet, Maria.

Als de golven stijgen,
hoger, hoger, dreigen,
schijn dan veilig voor ons uit,
gun de zee geen droeve buit. Refr.: Wees gegroet,

Wees gegroet, o sterre,
wees gegroet van verre,
op Uw zacht en zalig licht
houden wij het oog gericht. Refr.: Wees gegroet,

12. IK GROET U VOL GENADE

Ik groet U vol genade,
sprak d'engel Gabriël,
de bron van Uw genade
is God, Emmanuel.

Want onder alle vrouwen
zijt Gij gebenedijd;
gelukkig die aanschouwen
in dank Uw heerlijkheid.

En meer nog zij gezegend
de vrucht van Uwe schoot;
door Hem zijn wij genezen
van een volkomen dood.

Gods Moeder, wil ons horen:
bid dat wij zondaars groot,
voor God niet gaan verloren
in 't uur van onze dood.

13. MAGNIFICAT

Zegen nu Maria,
zegen nu Uw kind;
dat zij hier de vrede,
ginds de hemel vindt.
Zegen al haar denken,
zegen al haar werk,
houdt haar door Uw zegen,
altijd, altijd sterk.

Refr: Magnificat anima mea Dominum,
Magnificat anima mea Dominum

Zegen nu Maria,
allen in de kerk,
want uw moederzegen,
houdt hen vroom en sterk.
Spreid uw moederhanden,
geen hen kracht naar kruis,
zegen alle harten,
zegen ieder huis.

Refr.: Magnificat anima mea Dominum
Magnificat anima mea Dominum.

Zegen ons Maria,
als wij sterven gaan
zegen ons bij 't einde
van ons aards bestaan.
Uwe hand Maria,
sluit ons d'ogen dicht
als wij eenmaal opgaan
naar Gods glorielicht.

Refr.: Magnificat anima Mea Dominum.
Magnificat anima Mea Dominum.

14. MARIA LIED MAGNIFICAT

Anima mea Dominum.
Et exultavit spiritus meus
In Deo salutare meo
Quia respexit humilitatem ancillae suae,
Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes
Quia fecit mihi magna qui potens est,
Et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies,
Timentibus eum
Fecit potentiam in brachio suo
Dispersionem superbos in corde suo
Deposuit potentes de sede,
Et exaltavit humiliter
Esurientes implevit bonis
Et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum
Recordatus misericordiae suae
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini eius in secula
Gloria Patris et Filio,
Et Spiritui Sancto
Sicut erat in principio, et nunc et semper,
Et in saecula saeculorum. Amen.

15 LOURDESLIED

Te Lour'op de bergen verscheen in een grot
vol glans en vol luister, de Moeder van God.
Ave, ave, ave Maria. Ave, ave, ave Maria.

Zij riep Bernadette een nederig kind
"wie zijt gij", vroeg deze "die U daar bevindt?"
Ave, ave, ave Maria. Ave, ave, ave Maria.

Ik ben d' Onbevleete en zuivere maagd:
gans vrij van de zonden heb ik God behaagd.
Ave, ave, ave Maria. Ave, ave, ave Maria.

Zij deed daar ontspringen en klare fontein
met helende wateren als waar medicijn.
Ave, ave, ave Maria. Ave, ave, ave Maria.

Aanvaard dan de hulde o Moeder zo goed,
de huld' uwer kinderen aanhoor onze groet.
Ave, ave, ave Maria. Ave, ave, ave Maria.

Aldaar door Maria geleid tot haar Zoon
herhalen wij eeuwig geschaard om uw troon:
Ave, ave, ave Maria. Ave, ave, ave Maria.

16. PELGRIMSTOCHT DER MENSEN

Pelgrimstocht der mensen,
veertig jaar woestijn,
onvervulde wensen,
't land zal heerlijk zijn.
Wie aanhoord ons bidden,
wie ziet naar ons om?
God trekt in ons midden.
Kom, Heer Jezus, kom!
God trekt in ons midden.
Kom, Heer Jezus, kom!.

Vrucht van eenzaam sterven,
't leven overwon!
Wij gaan 't land weer erven,
God is zelf haar zon.
Trekkingen vol vertrouwen,
werpt uw last op Hem.
God is zelf aan 't bouwen,
't nieuw Jeruzalem.
God is zelf aan 't bouwen,
't nieuw Jeruzalem.

17. JERUZALEM, MIJN VADERSTAD

Jeruzalem, mijn vaderstad, mijn moederhuis
wanneer zal ik U zien zoals ge zijt,
de bruid van onze Heer?

Daar is geen pijn en geen verdriet,
geen afgunst en geen nijd
en angst en armoe zijn er niet,
maar altijd vrolijkheid.

Daar is geen zon, daar is geen maan,
geen mist, geen duisternis,
maar !t licht komt van de troon vandaan,
waar de Messias is.

En zeker is geen ziekte daar,
geen ongeluk, geen dood, geen boze duivel,
geen gevaar en geen gebrek aan brood.

God geve mij, Jeruzalem, dat ik eens op een dag
een pelgrim aan Uw poorten ben
en dat ik binnen mag,
Jeruzalem, gij grote stad,
mijn God was ik er maar
op `t vrolijk heilig huwelijk,
een van de gasten daar.

Van alle kanten komen zij de lange lanen door,
het is een eindeloze rij,
de kinderen gaan voor.

Jeruzalem, mijn vaderhuis,
mijn moederstad,
wanneer zal ik U zien?

Wij zijn op reis naar U en naar de Heer!

18 ZOLANG ER MENSEN ZIJN OP AARDE

Zolang er mensen zijn op aarde
zolang de aarde vruchten geeft
zolang zijt Gij ons aller Vader
Wij danken U voor al wat leeft.

Zolang de mensen woorden spreken
zolang zij voor elkaar bestaan
zolang zult Gij ons niet ontbreken:
wij danken u in Jezus'naam

Gij voedt de vogels in de bomen
Gij kleedt de bloemen op het veld,
o Heer, Gij zijt mijn onderkomen
en al mijn dagen zijn geteld.

Gij zijt ons licht ons eeuwig leven,
Gij redt de wereld van de dood
Gij hebt uw Zoon aan ons gegeven.
zijn lichaam is het levend brood

Daarom moet alles u aanbidden,
Uw liefde heeft het voortgebracht
Vader, Gij zelf zijt in ons midden.
O Heer, wij zijn van uw geslacht.

19. WIE ALLE WEGEN HEEFT GELOPEN

Wijze: Zolang er mensen zijn op aarde.

Wie alle wegen heeft gelopen,
gegaan is waar geen weg meer is,
kan slechts nog op beloften hopen.
en dromen van verrijzenis.

Wie vele nachten door moest vechten,
bezorgd in angst,onzekerheid,
wie menig hindernis moest slechten,
die weet van pijn, die kent de tijd.

Wie in de strijd niet is bezweken,
maar hopen blijft op dag en licht,
nooit van Uw zijde is geweken,
die kracht die ons heeft opgericht.

Hij immers heeft mijn hand genomen,
ging met mij door een tranendal,
weet dat ik met Hem aan zal komen,
in 't eeuwig licht dat schijnen zal.

20. ER IS EEN STAD VOOR VRIEND EN VREEMDE

Er is een stad voor vriend en vreemde
diep in het bloemendal.

Er is een mens die roept om vrede.
die mens roept overal.

Jeruzalaïm stad van God,
wees voor de mensen een veilig huis,
Jeruzalaïm, stad van vrede,
breng ons weer thuis.

Er is een huis om in te wonen,
voorbij het bloemendal.
Er is een vader met zijn zonen,
zij roepen overal

Jeruzalaïm, stad van God ...

Er is een tafel om te eten,
voorbij het niemandsland.
Er is een volk dat wordt vergeten,
dat volk roep overal,

Jeruzalaïm, stad van God ...

Er is een wereld zonder grenzen,
zo groot als het heelal.
Er is een hemel voor de mensen,
die hoor je overal.

Jeruzalaïm, stad van God

21. LIED (melodie mijn gebed)

Dit is uw woning Heer, dit is uw kerk.
Hier kan ik bidden Heer, zo naar mijn werk.
Niet voor de mensen Heer, of voor de schijn,
Ik kom alleen maar om bij U te zijn.

Hier is de stilte Heer, kom ik tot rust
Van uw aanwezigheid ben 'k mij bewust.
Heel deze ruimte Heer, dit is uw gebouw,
Ademt uw heerlijkheid en ook uw trouw.

Nu ben ik bij U Heer, hier is het fijn
U fluistert in mijn oor, durf stil te zijn.
Enkel wat zitten Heer, geen haast of spoed,
Rustig zo luisteren, naar wat u doet.

Leer mij. Om meer en meer te vertaan,
Als ik hier soms iets proef van uw bestaan.
Dan wil ik zingen Heer, en juichend lied,
Dat ik u horen kan, dat U mij ziet.

22. LIED MIJN GEBED orgineel

Dit is uw orgel Heer,
Dit is uw kerk,
Ik loop zo maar binnen Heer,
Net van mijn werk.
Niet voor de priester Heer, of het antiek.
Ik kom alleen maar Heer, voor de muziek.

Is het bezwaarlijk Heer, dat ik hier zit?
Maakt het wat uit o Heer, dat ik niet bid?
Ben niet hervormd of zo, niet katholiek.
Ik kom alleen maar Heer, voor de muziek.

Ik kom hier vaker Heer, haast elke week.
Nooit bij een zondags dienst .
Nooit voor de preek.
Als je alleen bent Heer, zonder publiek.
Nou dan geniet je meer van de muziek..

Ik had een rot dag Heer, het ging niet best
Ik werd door collega's Heer, ook nog gepest
Het komt door het orgel, door uw trompet
Ik kwam haast ongemerkt tot een gebed.

23. AAN HET EIND VAN VELE JAREN

Aan het eind van vele jaren
bloeit als laatste bloem een roos,
maar hoe vallen al zijn blad'ren
en de herfst is troosteloos,
zoveel namen staan geschreven
op de blad'ren van verval
wie gestorven zijn, herleven
alleen Hij, Hij weet er van.

Als een paradijs van rozen
groeit de liefde her en der,
en voor elke nameloze
klinkt een naam van eeuwen ver,
alle leven wordt herschreven
en geen naam wordt uitgewist
en Die was, Hij is gebleven
God, die met de mensen is.

Aan het eind van vele jaren
bloeit als laatste bloem een roos,
maar hoe vallen al haar blad'ren
en de herfst is troosteloos,
die ons noemt, ons heeft geschapen
heeft met liefde ons gemaakt
Hij, de Vader, zal niet slapen
zie hoe moederlijk Hij waakt.

24. LAAT MIJ NIET LOS

God nu U bij mij bent, laat mij niet los,
U die mijn zwakheid kent, laat mij niet los,
in voor en tegenspoed, armoë of overvloed
hoe ik ook leven moet, laat mij niet los.

U bent mijn zekerheid, laat mij niet los,
U wil ik nooit meer kwijt, laat mij niet los,
O, houd zo veel van mij, dat ik bij ieder tij
nog weet, U bent nabij, laat mij niet los.

Waar ik ook ga of sta, laat mij niet los,
God kom mij achterna, laat mij niet los,
tot ik in Uw huis ben, en ik U werk'lijk ken
en aan Uw zonlicht wen, laat mij niet los.

25. GIJ SCHREEF MIJN NAAM

Refrein: Gij schreef mijn naam in de palm van Uw hand,
zo maak ik dan blij de tocht door dit land,
want trouw is steeds Jahweh Zijn trouw onderpand
mijn naam staat geschreven in de palm van Zijn hand.

Wat brengt mij de toekomst wat ligt in 't verschiet
ik maak me geen zorgen zing liever dit lied. Refrein.

De Heer is mijn leven mijn toekomst mijn al
ik blijf Hem gegeven aan Hem heel en al. Refrein.

Hij voert mij zo veilig door donker en licht
Zijn woord is mij heilig, Zijn woord is mijn licht.

GEDICHTEN

GEDICHT 1. AFSCHED

Elk afscheid nemen doet een beetje pijn:
't Is of een draad wordt doorgesneden
waarmee je vast zat aan het heden,
waardoor je deel van het geheel mocht zijn.

Je bleef jezelf en werkte met elkaar;
ik vond hier zoveel goede dingen,
dat worden nu herinneringen
die ik zuinig in mijn hart bewaar.

Het woordje "Dank", het zijn vier letters maar
en toch kun je er veel mee zeggen;
ik wil er heel mijn hart inleggen.
God zeg'ne jullie met elkaar.

Hij zij met elk persoonlijk. Ik ben blij
dat 'k werken mocht in jullie midden;
en, ben je niet verleerd te bidden,
bid alsjeblieft dan ook nog eens voor mij.

Nel Benschop

GEDICHT 2. ALLEEN VERDER

Afscheid nemen is loslaten
en toch iets van die persoon
of die plek in je houden.

Je kunt iemand niet vasthouden.
Je moet afscheid nemen ook niet
als iets droevigs zien,
eerder als blijdschap:
die mens, die plek,
laat iets in jou achter,
opdat jij er mee verder kunt.

Je kunt blij zijn,
omdat je zo rijk bent,
dat je die persoon hebt mogen ontmoeten,
dat je op die plaats bent geweest,
en er vol van bent.

Afscheid nemen is:
dag zeggen en proberen
alleen verder te gaan,
met de steun
die je gekregen hebt. *Joke Forceville-van Rossem.*

GEDICHT 3. VOOR EEN DAG VAN MORGEN

Wanneer ik morgen doodga,
vertel dan aan de bomen
hoeveel ik van je hield.
Vertel het aan de wind,
die in de bomen klimt
of uit de takken valt,

hoeveel ik van je hield.

Vertel het aan een kind,
dat jong genoeg is om het te begrijpen.
Vertel het aan een dier,
misschien alleen door het aan te kijken.
Vertel het aan de huizen van steen,
vertel het aan de stad,
hoe lief ik je had.

Maar zeg het aan geen mens.
Ze zouden het niet geloven.
Ze zouden niet willen geloven dat
alleen maar een man alleen maar een vrouw,
dat een mens een mens zo liefhad
als ik jou.

Hans Adreus.

GEDICHT 4. VADER

Als straks het rouwrumoer
rondom jou is verstomd.
De stoet voorbij is
de schuifelende voeten.

Voel ik dat er een diepe stilte komt
en in die stilte zal ik je weer ontmoeten.

en telkens weer zal ik je tegenkomen.

we zeggen veel te gauw: het is voorbij.

Hij heeft alleen je lichaam weggenomen
niet wie je was en ook niet wat je zei.

Ik zal, in gedachten, nog vaak bij je zijn,
we zullen samen door het stille landschap gaan.

Nu je mijn handen niet meer aan kunt raken,
raak je mijn hart nog duidelijk aan.

GEDICHT 5. "DANK JE MAM"

Dankbaar willen we gedenken
De vrouw die ons zo dierbaar is
Zonder haar te moeten leven
Ervaren wij als een groot gemis.

Zij wist ieder kracht te geven
Stimuleerde wie ze kon,
Waar het donker zou gaan winnen ,
Bracht zij onverwachts wat zon.

Mam je was de steun van velen,
Maar van ons het allermeest.
En al moeten we je missen,
We gaan verder in jouw geest.

Nooit zal ik je naam vergeten
Wie je was en wat je deed;
Met wat je allen leerde,
Gaan we verder in jouw geest.

Mam nu mag je eeuwig leven
Nooit meer ziek niet langer pijn,
Zul je in de hemel waken
En een voorspraak voor ons zijn?

Let maar niet op onze tranen,
Zie ze maar als een bewijs
Dat we zoveel van je hielden
Dank je mam en goede reis.

GEDICHT 6. OMA

Je wilde liever bij ons blijven,
maar de dood was veel te sterk.
Je kon de pijn niet meer verdrijven,
ondanks al jou harde werk.

Je hebt geploeterd en gestreden,
zoals geen mens ooit strijden kan.
Ben niet droef, maar wees tevreden,
je bent weer samen met je man.

We hebben steeds van jou gehouden,
in jou leven lag de kracht,
waarop wij steeds ons leven bouwden,
lieve oma, rust maar zacht.

GEDICHT 7. MOEDER

Dank u moeder voor het leven
dat u uit liefde aan ons gaf
Dank u voor alles wat u hebt gegeven.
Dank u voor de band die reikt tot over het graf

Wij vergeten het nooit dat bij verdriet of pijn
ons enig verlangen was bij u te zijn.

Dag en nacht stond u voor ons klaar.
Moeder, viel dat niet zwaar.

Wat hebt u veel voor ons gedaan.
Waar haalde u de kracht vandaan.
Nog dikwijls denken wij, wat was u groot.
U bent wel gestorven maar nog niet dood.

Voor ons blijft u leven en wij kloppen bij u aan.
Wanneer wij voor moeilijke beslissingen staan.
En telkens merken wij het weer.
U leeft voor ons steeds meer en meer.

Daarom moeder nogmaals dank voor het leven,
dat u uit liefde aan ons gaf
Dank u voor alles wat u hebt gegeven.
Dank u voor de band die reikt tot over het graf.

GEDICHT 8. ZE KUNNEN NIET WETEN

Toen jij stierf
is de wereld gewoon doorgedaan met draaien.
Het werd nacht en ook weer morgen.
Er was lawaai en stilte.
En ook om ons heen
maakte het leven van alle dag
Evenveel lawaai als anders.
Alleen, bij ons kwam dat harder aan dan normaal.

Wat deed het pijn te zien en te horen
dat alles gewoon doorging
toen jij gestorven was.
Wreed en onverschillig,
genadeloos en onbarmhartig was het
en elke indruk stak dieper,
deed meer pijn.

Neen, ze kunnen niet weten, wat wij nu voelen.
Die stekende pijn, van afgesneden — zijn
En nooit meer samen
Ach, niets zal meer hetzelfde zijn
zonder jou.

GEDICHT 9. DOOD?

Dood?
Ben je werkelijk dood, jij?
Niet te geloven,
het kan niet en het zal niet!

In liefde kan jij niet doven;
vlam aan de kaars

die wel opbrandt
maar niet uitgaat voorgoed.

Jouw adem gedronken,
jouw woorden geademd,
het licht in jouw ogen gezien.

De armslag die ons op afstand hield,
ons verbond, weergaloos,
kracht van mijn rusten en opstaan.

Vergaat in de dood
dan alles
wat jou zo de moeite waard maakte?

Mijn alles
mijn lief
kom in opstand!

GEDICHT 10. ER MOET IEMAND ZIJN

Van de ene minuut op de andere
ben je er niet meer,
weggerukt,
weggedragen,
nooit meer te roepen,
nooit meer te zien.

Van de ene minuut op de andere
bestaan we niet meer,
uiteengeslagen,
doorgesneden,
nooit meer een groeten,
nooit meer ons lieven.

Van de ene minuut op de andere
alleen nog herinnering
vervagend,
verleden,
nooit meer mijn zorgen,
niets meer te geven.

Wie zal jou koesteren?
Wie zal jou wiegen?
Wie zal jou helen
jouw toevlucht zijn,
nu ik hier blijf staan
met handen vol pijn?

Er moet Iemand zijn,
groter dan ons leven,

die mijn handen
jouw thuis wil zijn.

GEDICHT 11. GEEN TWEEDE ALS JIJ

Wat is in een naam.
Een mensenleven
een droom, een gestalte,
een toekomstwens
geboren zijn en
"zo zal je heten"
iemand worden: deze mens.

Genoemd en geroepen,
Betekenis gekregen.
Geen tweede als jij:
Jouw denken, jouw doen,
jou horen, jouw zien,
jouw weten, jouw voelen,
jouw lachen, jouw huilen,
jouw ruiken, jouw proeven,
jouw spreken, jouw zwijgen,
jouw toedoen
heeft blijvende sporen op aarde getrokken,
't gemis heeft jouw omtrek,
geen tweede als jij.

Wat is in een naam?
Een leeftijd,
een afscheid,
volte en leegte,
een naam gaat voorbij.
Maar niet de jouwe, niet jouw naam, niet jij.

GEDICHT 12. VERWONDERING

Verwondering
om wie je was,
om wat je zei
en deed,
was ondertoon
van alles
wat van jou verteld werd.

`t Drong door
in stem
en ogen
en gebaar,
in klank en kleur,
in lach en traan,
van ieder
die zo van je hield
en zonder jouw moet verder gaan.

GEDICHT 13. GEMIS

Meer dan een halve eeuw leefden ze samen.
Verstrengeld als twee oude, knoestige bomen,
de wortels in elkaar gegroeid,
hield de een de ander hoog.

Samen hadden ze gewerkt
en kinderen te leen gekregen.
Samen hadden ze ook zo veel meegemaakt.
Maar altijd was er dan die kracht
van samen-dragen,
die het lijden had verzacht.
Tot aan die nacht.

Ontredderd bevend en ontkracht,
heeft ze hem naar het graf gebracht
Waar ook haar eigen leven knakte.

Ze kon de kou van het alleen zijn niet verdragen.
In de donkere, kille dagen van haar eenzaamheid,
verloor haar geest de helderheid
en dwaalde zoekend rond,
totdat ook zij, ten laatste, vrede vond
En wij haar konden dragen naar de grond,
waar ze in eeuwigheid met hem zal zijn verbonden.

GEDICHT 14. ONBEREIKBAAR

Je was zo onbereikbaar
je ging je onberekenbare weg
je liet je niet ontmoeten en
vervreemde, gaandeweg.

Je lijden maakte kwetsbaar
je vocht met onvermoede kracht
om mij nog te bereiken, maar
je had te lang gewacht.

Je bent zo onbereikbaar
maar toch ben je meer nabij dan ooit
jouw ziel kan ik herkennen, nu,
voorheen kon ik dat nooit.

GEDICHT 15. AFSCHIED

Je blijft met lege handen achter.
Je zou zo graag nog willen zorgen.
De tijd van waken en van wachten
is voorbij en elke morgen
brengt nu een lege dag vol pijn.
Er rest alleen herinnering
aan in-gelukkig samenzijn.

In de leegte staat zijn naam geschreven.
Komt alle goeds naar boven drijven.
Het allerdiepste van zijn leven
zal altijd in ons midden blijven.
Een dierbaar mens die in zijn eenvoud
zo vol betekenis kon zijn
gaf aan ons leven rijke inhoud.

GEDICHT 16. VERSTILD

Je handen vol bewogenheid
je mond vol belevenissen
je ogen vol hoop en verlangen
je hart overvol van gevoelens.

Nu zijn je handen verstild
je stem verstomd
je tranen gedroogd
je hart tot rust gekomen

Maar je bewogenheid heeft goeds gezaaid
je verhalen doen de ronde
je dromen doen ons hopen
je liefde vult de leegte.

GEDICHT 17

STIL WORDEN OM ME JOU TE HERINNEREN.

Marinus van den Berg

Stil word ik in mijzelf.
Jou wil ik voelen in mij.
Ik hoor nauwelijks het geschuifel
van de voeten
Mensen zijn gekomen
van alle kanten.
Verbonden met jou waren ze

Stiller word ik in mijzelf
Verdoofd ben ik nog.
Niet te zeggen hoe ik mij voel
Alles is zo vreemd.
Ben ik dit wel zelf?
Zal het morgen niet gewoon
een andere dag zijn?
Alsof er niets gebeurde?

Zo anders stil wordt het in mij.
Jou herinner ik mij.
Jou gezicht voor mij.
Je zou nog zo een woord kunnen spreken.

Zo anders stil word ik nu.
Jou naam klink.
Een kaars wordt ontstoken.
Je licht in mij.
Je licht voor mij.
Jou wil ik mij te binnen brengen.

Zo stil wordt het nu.

GEDICHT 18. DE STILTE KOMT DE TRAP AF

Marinus van den Berg

Hoe lang is het al geleden
dat jij de trap afkwam,
Gewoon om de nieuwe dag te beginnen,
koffie te zetten
en naar je werk te gaan.

Hoe lang is het al geleden
dat je de trap opkwam,
gewoon om de dag te besluiten,
tanden te poetsen,
en je lichaam neer te leggen — wel te rusten.

Toen kwam de tijd
dat het steeds drukker werd
op de trap.
Vreemden kwamen,
vreemden gingen.
Velen kwamen de trap op
en gingen de trap af,
jij betrad de trap niet meer.

Nu komt allen nog de stilte
van de trap af.
Soms denk ik dat het nu lang
genoeg heeft geduurd,
dat je wel weer gewoon de trap
af kunt komen,
om de dag te beginnen.
Dan voel ik steeds meer
dat alleen nog de stilte
van de trap afkomt.

GEDICHT 19. DANK JE

Dankbaar willen wij gedenken
de man/vrouw die ons zo dierbaar is.
Zonder hem/haar te moeten leven,
ervaren wij als een gemis.

Hij/zij wist iedereen kracht te geven,
stimuleerde wie zij/hij kom.
Waar het donker zou gaan winnen,
bracht hij/zij ongevraagd de zon.

..... jij was de steun van velen,
maar van ons het allermeest.
En al moeten we je missen
wij gaan verder in jouw geest.

Nooit zullen wij jouw naam vergeten,
wie je was en wat je deed.
Met wat je ons allen leerde,
gaan we verder in jouw geest.

..... nu mag je eeuwig leven,
nooit meer ziek, niet langer pijn.
Zul je in de hemel waken,
en een voorspraak voor ons zijn?

Let maar niet op onze tranen,
zie ze maar als een bewijs.
Dat we zoveel van je hielden,
dank je goede reis.

GEDICHT 20. LIEVE OPA

ik stuur je een brief aan een
rode ballon
je bent nu zo ver
ik kijk naar de sterren
en wou dat ik je bereiken kon

misschien ben je nu wel heel
dicht bij de zon
zal de wind voor je waaien?
mag je zwieren en zwaaien?
en drijven, net als mijn ballon

zonder geluid komt hij na naar je toe
al zit ik van binnen je naam uit te scheeuwen

ik wil met je praten al weet ik niet hoe
mocht je hem vinden laat het
dan even, heel even maar
sneeuwen, regenen, de zon schijnen

GEDICHT 21. DANK JE OMA

Dankbaar willen wij gedenken de oma die ons zo dierbaar is
Zonder haar te moeten leven ervaren wij als een gemis.

Oma wist iedereen kracht te geven, stimuleerde wie zij kon.
Waar het donker zou gaan winnen, bracht zij ongevraagd de zon.

Oma jij was de steun van velen, maar van ons het allermeeest.
En al moeten we je missen, wij gaan verder in jouw geest.
Nooit zullen we je naam vergeten, wie je was en wat je deed.
Met wat je ons allen leerde, gaan we verder in jouw geest.

Oma nu mag je eeuwig leven, nooit meer ziek, niet langer pijn.
Zul je in de hemel waken, en een voorspraak voor ons zijn?

Let maar niet op onze tranen, zie ze maar als bewijs.
Dat we zoveel van je hielden, Dank je Oma goede reis.

22. HET GEDICHT: GA MAAR

Ga maar , en laat los.
Je leven hier op aarde is voltooid.
Je hebt geleerd wat je hier leren mocht.
Je hebt gegeven wat je van binnenuit te geven had.
Nu mag je in vrede het nieuwe leven binnen gaan.

Ga maar, en laat los.
Je hebt geleden en gestreden.
Je hebt gegeven en ontvangen.
Je hebt lief gehad en losgelaten.
Je hebt de vreugde gekend en had verdriet.
En door dat alles werd jij de mens die je geworden bent.

Ga maar, en laat los.
Je hebt een stille winst behaald op wat je hier op aarde te doorleven kreeg.
Je bent gegroeid door stormen heen .je bent gerijpt.
En wij, wij lazen de wijsheid die in jou rijpen mocht aan je ogen,aan je woorden af.

Ga maar, en laat los.
Je hebt niet voor niets geleefd.
En daarom zul je nu het licht van vrede zelf aanschouwen mogen.
Je zult herschapen door de liefde zelf.
Je zult je eindelijk thuis geborgen weten.
Ga maar, en laat los.

GEDICHT 23. HET GEHEIM VAN LEVEN

Geboren worden.....
Het gebeurt je,
Geen mens, die er om vraagt!

Leven krijgen....
Het overkomt je,
Niemand kan kiezen.

Te leven krijgen....
Hoelang,
Waartoe en waarheen?
Niemand die het weet.

Sterven,
De dood in moeten....
Niemand ontkomt er aan.

Is er een begin,
Is er een einde van leven?

Het geheim
Van leven en dood,
Van dood en leven,
Kunnen wij geen woorden geven.

Wat ons rest, is het vermoeden,
Wat ons sterkt, is de hoop,
Wat ons draagt, is het geloof,
Dat het leven sterker is dan de dood,
Omdat leven liefde is.

En Liefde is goddelijk
En wat goddelijk is,
Vindt haar oorsprong in God.

GEDICHT 24. ALS JIJ ER NIET MEER BENT

Hoe is het nu
Nu de lente er is
en alles fris en
vrolijk wakker wordt
het tere groen en
al het andere dat
met het voorjaar
heeft te maken
en jij er niet meer bent?

Hoe zal het zijn
Als het straks zomer is
en alles bruist
van tomeloze bloei
nu we met vakantie gaan
of juist weer thuiskomen
van een fijne reis
nu jij er niet meer bent?

Hoe zal het zijn
in het najaar van de dagen
als warme tinten overheersen
en ieder nageniet
van wat er te genieten valt
ondanks stormen
regen, wind
en jij er niet meer bent?

Hoe zal het zijn
als koning winter
intocht houdt
en met de heel speciale dagen
in december
als ieder warmte en
geborgenheid zoekt bij elkaar
en jij er niet meer bent?

Ik weet het niet
Ik wil het nog niet weten
Ik hoop alleen dat
-als jij er niet meer bent-
ik elke lente, zomer
herfst en winter
me zal herinneren
samen met jou
als het mooiste moment!

GEDICHT 25. EEN WITTE ROOS

Adem houdt op,
Warmte wordt kilte,
Diepe kilte als van dood
En lachen wordt stilte,
Echo van vragen
Dat geen antwoord vindt.
Maar een mensennaam
Kan niet vergaan,
Niet verzinken in oneindig niets.
Jouw naam heeft klank en toongezet
Van hoe de jouwen verdergaan.
In gemis,
Maar ook in vertrouwen
Dat leven leven wordt
Als er maar genoten wordt,
Gevochten en geknokt,
Geliefd en gelachen.
Zo wordt jouw naam
Een witte roos aan ons hart,
Bloeiend voor altijd,
Geurig en welriekend,
Maar ook doornig stekend
Want jij bent er niet,
Als wij jou roepen;
En ons zoeken
Zal nooit vinden worden,
Geen samen lachen en geen raken meer.
Maar in de stilte
Zul jij bloeien aan ons hart
Als schitterende herinnering,
Levend, tegen alle weerwil in.

Neen, vergeten zullen wij jou niet.
Wees gerust,
Rust maar zacht,
Rust in vrede

GEDICHT 26. ROEPING

Iemand die hart voor jou heeft.
Iemand die je niet overweldigt.
Iemand die jou eerbiedigt.
Iemand die zich niet opdringt.

Iemand die jou een warm hart toedraagt.
Iemand die jou aanvaardt.
Iemand die weet heeft van vergeven.
Iemand die je nieuwe kansen geeft.

Iemand die een mild hart heeft.
Iemand die niet lichtzinnig oordeelt.
Iemand die je thuisbrengt bij jezelf.
Iemand die het vertrouwen niet snel opgeeft.

Iemand die een ruim hart heeft.
Iemand die plaats heeft voor velen.
Iemand die de vreemdeling ontvangt.
Iemand die jou erbij laat horen.

Die geneest wonden in je hart.
Die geeft je nieuwe moed en kracht.
Die schept hoop en verbondenheid.
Die bindt bijeen en sticht gemeenschap.

Die bouwt op.
Die zoekt op wie verloren loopt.
Die wordt bemind en gekend.
Die behoedt en beschermd.

Die heeft zorg om jou.
Die heeft zorg om elke mens.
Die tilt je op.
Die ziet naar jou om.

Die roept ons op
Elkaars hoeder te zijn,
Elkaars zusters en broeders,
Opdat niemand meer verloren loopt.

GEDICHT 27. GELOOF IN DE LIEFDE

Geloof in de liefde
Die met kracht overwint
En iedere dag
Met een glimlach begint

Geloof in de liefde
die alles wil zijn
een geschenk uit de hoge
tussen voorspoed en pijn

Geloof in de liefde
Die haar gaven deelt
In het dagelijks leven
Getuigt van Gods beeld

Geloof in de liefde
Die alles vergeeft
Die met gouden draad
Het vredeskleed weeft

Geloof in de liefde
Volg hoopvol Gods baan
Hij kent de wegen
Waarlangs je kunt gaan

Geloof in Gods liefde
Die allen verbindt
Ontvang dan Zijn zegen
Blijf altijd zijn kind

Want...
Geloof, hoop en liefde
Als kern van 't bestaan
Is een zeker weten,
Dat God met ons zal gaan.

Cobie Verhey

GEDICHT 28. JE LAATSTE REIS

Onverwacht je laatste reis begonnen,
wie stond er aan het roer, wie las de kaart?
Geen sprake meer van koers bepalen,
niet eens de tijd voor "Goede Vaart!"

wat blijft, is kijken naar het verleden,
naar wat er was, voltooid verleden tijd.
Als er dan gouden draden blinken,
groeit een gevoel van dankbaarheid.

Vertrouwend op de grote haven,
waar jij in alle rust bent aangeland,
ontdek ik weer de schittering en warmte
gegroeid door onze fijne band.

Ik wil je groeten en bedanken
voor alle dagen met een gouden rand,
met zonnebloemen wil ik ons geluk beamen,
hun warme hart door goud omrand.

GEDICHT 29. THUISKOMST

Je bent niet dood, de Heer heeft je geroepen.
Bij Hem te wonen in zijn glanzend huis;
Je hoeft geen rust en vrede meer te zoeken,
Je hebt ze nu, want je bent veilig thuis.

Je bent niet dood, je mag voor eeuwig leven,
Je bent verlost van onvolkomenheid,
Van pijn en van verdriet, God zal je geven,
Een onbegrensd geluk in onbegrensde tijd.

Je bent niet dood, maar ach, wij zullen je missen.
Zoals een mens de meest geliefden mist.
De jaren van geluk zijn nooit meer uit te wissen.
En wij geloven: God heeft zich niet vergist.

GEDICHT 30. ALS JE VADER ER NIET MEER IS

Je leven is voor altijd anders
Als je vader niet meer tastbaar is
In je leven.
Niet meer tastbaar, maar wel voelbaar
In de herinneringen die je aan hem hebt.
Soms doen die herinneringen pijn,
Omdat je hem mist.
Soms doen die herinneringen je goed,
Omdat je weet dat hij van je hield.
Soms zijn die herinneringen
En hand op je schouder
En helpen ze je
Om je leven zo zinvol mogelijk te leven.
Je leven is voor altijd anders geworden.

GEDICHT 31. TREK JE NIET TERUG

Trek je niet terug in je eigen kleine wereld,
Dat veilige plekje, beschermd tegen de storm.
Waar je je eigen tuintje wiedt, naar binnen keert
En met je dierbaren de rust geniet, bij het warme vuur.

Een tuin verzorgen is een kostbaar iets,
Maar beter is de tuin waar allen kunnen zwerven.
De onkruiden van gif, armoe en oorlog
Vragen om jouw zorg, jij die op aarde woont.

Je in jezelf keren is een kostbaar iets,
Maar nooit zul je het op je eentje vinden.
Alleen bij het geschreeuw, de dreiging en de pijn
Van nood van anderen leert men de liefde kennen.

Van rust genieten met je dierbaren is fijn,
Maar geestelijke vrede eist een hoger prijs.
Je kinderen zullen niet rusten kunnen en stil spelen,
Als zij nos steeds het kermen horen van vergeten mensen.

Trek je niet terug in je eigen kleine wereld,
Je kunt op meer manieren warmte geven dan bij de haard.
Je kunt je niet beschermen voor de woede van het leven;
Kijk het dus recht in het gezicht, en dans in de storm.

Kathy Galloway

ONZE VADER

Onze Vader die in de hemel zijt.
Uw Naam worde geheiligd.
Uw rijk kome.
Uw wil geschiedde op aarde zoals in de Hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven
en leid ons niet in bekoring
maar verlos ons van het kwade. Amen.

WEES GEGROET

Wees gegroet Maria, vol van genade
de Heer is met U,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
en gezegend is Jezus de vrucht van Uw schoot.
Heilige Maria, moeder van God,
bid voor ons zondaars,
nu en in het uur van onze dood. Amen.

Lijst werkgroepleden Avondwake.

Jo Schoorlemmer	Herfkensstraat 11 tel: 381313/ 382750 e-mail: schoorlemmer21@kpnplanet.nl
Wilhelmien Pleizier	Nieënhof 10 tel: 381613 e-mail: g.w.pleizier@home.nl
Angela Nijboer	Zonnenbergdijk 9 tel: 382399 e-mail: angela.nijboer@hetnet.nl
Wilhelmien Wicher Schreur	Spekschateweg 3 tel: 381625
Truus Schoorlemmer	Herfkensstraat 11 tel: 381313/ 382750 e-mail: schoorlemmer21@kpnplanet.nl
Mariet Nikamp	Schoonhetenseweg 58 tel: 381870 e-mail: mnikamp@gmail.com
Annie van der Vegte	Wesepeweg 55A tel: 381390 / 06-22704554 e-mail: annievandervegte@hetnet.nl
Ria Oldeboer	Portlanderdijk 30 8112 PP Nieuw Heeten tel: 381799 / 06- e-mail: rialdeboer@hotmail.com